

GJRJ190013852025

દાખલ તારીખ : ૧૦/૧૦/૨૦૨૫
 રજુ. તારીખ : ૧૦/૧૦/૨૦૨૫
 ફેસલ તારીખ : ૧૨/૦૮/૨૦૨૬
 સમયગાળો : વર્ષ-માસ-દિન
 ૦૦-૧૦-૦૨

 ગોંડલના મહે. સ્પે. જજ પોકસો કોર્ટ સમક્ષ, રાજકોટ એટ ગોંડલ.

પુષ્પા શંકરલાલ સૈની
 સ્પે. જજ, પોકસો કોર્ટ,
 રાજકોટ એટ ગોંડલ
 સ્પે. પોકસો સેશન્સ કેસ નં.૨૪/૨૦૨૫
 આંક :- ૩૪

શ્રી સ ર કા ર

....ફરીયાદપક્ષ.

:: વિરૂધ્ધ ::

પ્રકાશભાઈ ડાયાભાઈ સેનવા

ઉ.વ.રપ, ધંધો-મજુરી,

રહે.શાપર વેરાવળ પાન ગેઈટની અંદર શેરી નં.૧,

વી.આર.એલ. ટ્રાન્સપોર્ટની ઓફીસની બાજુમાં ભાડેથી,

તા.કોટડા સાંગાણી, જી.રાજકોટ.

મુળ રહે.વડદલા, તા.બાલાસીનોર, જી.મહીસાગર

....આરોપીપક્ષ.

 પ્રસ્તુત કેસ, સગીર બાળકી વિરૂદ્ધ જાતિય ગુના અંગેનો છે. જેથી પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતોને લક્ષમાં રાખી, તેની ઓળખ જાહેર ન થાય તેની તકેદારીના ભાગરૂપે સદર ચુકાદામાં સગીર બાળકીના નામ વિગેરેની વિગતોને બદલે તેને "ભોગ બનનાર" તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.

નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના SUO MOTO WRIT (CRL) No.(S)1/2017 તથા ક્વિમીનલ મેન્યુઅલ ના ચેપ્ટર-VI ના 179-A અન્વયેના નોટીફિકેશન નં.સી/૨૦૦૧/૯૩, તા.૨૦/૦૫/૨૦૨૨ ના હરાવેલ પર્ફોમા મુજબ.

:: FORM-A ::

:: એફ.આઈ.આર.ની વિગતો, ગુન્હો અને પોલિસ સ્ટેશન ::	
પોલિસ સ્ટેશન :	જીલ્લો રાજકોટ ગ્રામ્ય પોલિસ મથક : શાપર વેરાવળ પો.સ્ટે.,વર્ષ : ૨૦૨૫, પ્રથમ માહિતી અ.ક્રમાંક નં.૧૧૨૧૩૦૯૧૨૫૦૯૨૭/૨૦૨૫, તા.૦૬/૦૯/૨૦૨૫
ગુન્હો :	ભારતીય ન્યાય સંહિતા-૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭,૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા પોકસો એક્ટ કલમ-૬ મુજબ.
તહોમતનામા મુજબ તહોમત :	ભારતીય ન્યાય સંહિતા-૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭,૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા પોકસો એક્ટ કલમ-૬ મુજબ.
ફરીયાદી :	શ્રી સરકાર સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત (મુળ ફરીયાદી : ભોગબનનારના પિતા)
ફરીયાદપક્ષે એ.પી.પી.શ્રી :	શ્રી જી.કે.ડોબરીયા.
આરોપી :	પ્રકાશભાઈ ડાયાભાઈ સેનવા ઉ.વ.૨૫, ધંધો-મજુરી, રહે.શાપર વેરાવળ પાન ગેઈટની અંદર શેરી નં.૧, વી.આર.એલ. ટ્રાન્સપોટની ઓફીસની બાજુમાં ભાડેથી, તા.કોટડા સાંગાણી,જી.રાજકોટ. મુળ રહે.વડદલા,તા.બાલાસીનોર,જી.મહીસાગર
આરોપી તરફે વિ.વ.શ્રી :	શ્રી જે.ડી.કોચરા

:: FORM-B ::

DATE OF OFFENCE	Dt. 08/07/2025 At. 03.00
DATE OF F.I.R.	Dt. 06/09/2025, At 19.30.
DATE OF CHARGESHEET	09/10/2025
DATE OF FRAMING OF CHARGE	30/10/2025
DATE OF COMMENCEMENT OF EVIDENCE	18/02/2026
DATE ON WHICH JUDGMENT IS RESERVED	10/08/2026
DATE OF THE JUDGMENT	12/08/2026
DATE OF THE SENTENCING ORDER IF ANY,	-----

ACCUSED DETAILS :-

RANK OF THE ACCUSED	NAME OF ACCUSE	DATE OF ARREST	DATE OF RELEASED ON BAIL	OFFENCES CHARGED WITH	WHETHER ACQUITTED OR CONVICTED	SENTENCE IMPOSED	PERIOD OF DETENTION UNDERGONE DURING TRIAL FOR PURPOSE OF SECTION-468 OF B.N.S.S
1	PRAKASH DAYABHAI SENWA	20/09/2025	18/10/2025	B.N.S SEC.137(2),87,64(2)(I)(M) OR POCSO ACT-6	ACQUITTED	----	----

:: FORM-C ::

:: ફરીયાદપક્ષ, બચાવપક્ષ અને કોર્ટના સાહેદોનું લિસ્ટ ::

(એ) ફરીયાદપક્ષ તરફ :-

:: ફરીયાદપક્ષનો મૌખિક પુરાવો ::

અ.નં.	આંક	સાહેદનું નામ	સાહેદની વિગત
૧	૧૭	સાહેદ નં.૧ (ભોગબનનારના પિતા)	ફરીયાદી
૨	૧૮	સાહેદ નં.૨ (ભોગબનનારના માતા)	સાહેદ
૩	૨૦	સાહેદ નં.૩ (ભોગબનનાર)	ભોગબનનાર
૪	૨૨	સાહેદ નં.૪(ડો.વીરાંચી જગદિશભાઈ વધાસીયા)	ભોગબનનાર તથા આરોપીની તપાસણી કરનાર ડોક્ટર
૫	૨૮	સાહેદ નં.૫(અંકિતભાઈ સંજયભાઈ પટેલ)	પંચ સાહેદ
૬	૨૯	સાહેદ નં.૬(જીતેન્દ્રભાઈ મંગળભાઈ પટેલ)	પ્રાઈમરી શીક્ષક
૭	૩૧	સાહેદ નં.૭(રવીરાજસિંહ ભુપતસિંહ રાણા)	ત.ક.અમલ દાર

(બી) બચાવપક્ષે સાહેદ જો હોય તો,

સાહેદ નંબર	સાહેદનું નામ	કયા પ્રકારનો સાહેદ / પુરાવો
—	—	—

(સી) કોર્ટ સાહેદ જો કોઈ હોય તો,

સાહેદ નંબર	સાહેદનું નામ	કયા પ્રકારનો સાહેદ / પુરાવો
—	—	—

:: ફરીયાદપક્ષ તરફે આકે પાડેલા દસ્તાવેજી પુરાવા ::

અ.નં.	વિગત	આંક
૧	ફરીયાદી	P1/PW1
૨	ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ. કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન	P2/PW3
૩	ભોગબનનારનું મેડીકલ સર્ટીફિકેટ	P3/PW4
૪	ભોગબનનારની પોલીસ ચાદી	P4/PW4
૫	ભોગબનનારનું એમ.એલ.સી. સર્ટીફિકેટ	P5/PW4
૬	આરોપીરનું મેડીકલ સર્ટીફિકેટ	P6/PW4
૭	આરોપીની પોલીસ ચાદી	P7/PW4
૮	આરોપીનું એમ.એલ.સી. સર્ટીફિકેટ	P8 /PW4
૯	આરોપીના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું	P9/PW5
૧૦	મુદ્દામાલ કપડાઓ સાથે રજુ રાખેલ પંચ સ્તીપો	P10/PW5 P11/PW5
૧૧	ભોગબનનારના કપડા કબ્જે કરેલાનું પંચનામું	P12/PW5
૧૨	મુદ્દામાલ કપડાઓ સાથે રજુ રાખેલ પંચ સ્તીપો	P13/PW5 P14/PW5
૧૩	બનાવવાળી જગ્યાનું પંચનામું	P15/PW5
૧૪	ભોગબનનારના જન્મનું રજીસ્ટર	P16/PW6
૧૫	ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર	P17/PW6
૧૬	ગુન્હો રજી કરવાનો પત્ર	P18/PW7
૧૭	તપાસનો ડેપ્યુટ હુકમ	P19/PW7
૧૮	સ્થળ પરીક્ષણ અહેવાલ	P20/PW7
૧૯	મુદ્દામાલ રવાનગી નોંધ તથા સતાનું પ્રમાણપત્ર	P21/PW7
૨૦	મુદ્દામાલ રવાનગી પહોંચ	P22/PW7
૨૧	પ્રાદેશીક ન્યાયીક સહાયક વિજ્ઞાન પ્રયોગશાળા રાજકોટનો ફોરવર્ડીંગ લેટર બાયોલોજીકલ તથા સીરોલોજીકલ પૃથ્થકરણ અહેવાલ	P23/PW7

બચાવપક્ષે અકિ પડેલા દસ્તાવેજો :-

અ.નં.	દસ્તાવેજનું નામ	આંક
-	-	-

કોર્ટ તરફે અકિ પડેલા દસ્તાવેજો :-

અ.નં.	દસ્તાવેજનું નામ	આંક
-	-	-

:: મુદ્દામાલની વિગત ::

અ.નં.	મુદ્દામાલ પાવતી નંબર તથા તારીખ	મુદ્દામાલની વિગત
૧	મુ.પા.નં.૨૫૭/૨૦૨૫ તા.૨૦/૦૮/૨૦૨૫	(૧) એક સફેદ કલરનો ગુલાબી ફુલની ડિઝાઇન વાળો કુર્તો એક કાપડની બેગીમાં મુકી પંચો તથા પોલીસની સહી વાળી કાપડી રાખી બેગી સીવી લઈ લાખ દોરા વડે પો.સબ.ઇન્સ. ના હોદાનું શીલ એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે તે (૨) એક સફેદ કલરની ડિઝાઇન વાળી ચોરણી એક કાપડની બેગમાં મુકી પંચો તથા પોલીસની સહી વાળી કાપડી રાખી બેગી સીવી લઈ લાખ દોરા વડે પો.સબ.ઇન્સ. ના હોદાનું શીલ એફ.એસ.એલ. તપાસણી અર્થે કબ્જે કરેલ છે તે
૨	મુ.પા.નં.૨૫૮/૨૦૨૫ તા.૨૦/૦૮/૨૦૨૫	(૧) એક ગુલાબી કલરનું અડધી બાયનું ડાગલાના ચીત્ર વાળુ ટીશર્ટ કાપડની બેગમાં શીલબંધ (૨) એક બ્લુ કરલનું જીન્સનું પેન્ટ કાપડની બેગમાં શીલબંધ

:: જજમેન્ટ ::

(૧) નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટના *નિપુણ સક્સેના અને બીજાઓ વિરુદ્ધ યુનિયન ઓફ ઇન્ડિયા અને બીજાઓ રીપોર્ટેડ ઇન (૨૦૧૮) ૨ એસ. સી. સી. ૭૦૩* ના ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ ("પોકસો એક્ટ") ની

જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા, ભોગ બનનારની ઓળખ મોટા પાયે (પબ્લીક એટ લાર્જ) છતી ન થાય, તેની પુરતી કાળજી રાખવાના હેતુથી સદર ચુકાદામાં ભોગ બનનારના નામનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવેલ નથી અને ભોગ બનનારને નામની જગ્યાએ "ભોગ બનનાર" તરીકે તથા તેણીના માતા-પિતાને ભોગબનનારના માતા-પિતા તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે.

(૨) આ કામના આરોપી સ્પેશ્યલ પોકસો સેશન્સ કેસ નં.૨૪/૨૦૨૫ ની ટ્રાયલનો સામનો કરી રહ્યા છે. તેઓની વિરૂદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તેની (સંલગ્ન આઈ.પી.સી. કલમ-૩૬૩, ૩૬૬, ૩૭૬(૨)(જે)(એન) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ-૬ મુજબના ગુન્હાઓ સબબ તા.૩૦/૧૦/૨૦૨૫ ના રોજ અત્રેની કોર્ટ દ્વારા આંક-૧૧ થી તહોમતનામું ફરમાવેલ, જે તહોમતનામું આરોપીને વાંચી, સંભળાવતા તેનું આંક-૧૨ મુજબ નિવેદન લેવામાં આવેલ. જેમાં તેઓએ તહોમતનામા મુજબના ગુન્હાનો ઈન્કાર કરેલ અને ટ્રાયલની માંગણી કરેલ. જેથી આરોપી સામે તહોમતનામા મુજબ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ-૬ મુજબના ગુન્હા સબબ ની ટ્રાયલ હાથ ધરવામાં આવેલ છે.

(૩) ફરીયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકિકત :-

/એ/ આ કામે ફરીયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકિકત એવી છે કે, આ કામના આરોપીએ આ કામના ફરીયાદીની સગીર વયની દિકરી ભોગબનનાર જેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ ૧૧ માસ ૨૯ દિવસ વાળીને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઈરાદે ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી લઈ જઈ અવાર નવાર શરીર સબંધ બાંધી બળાત્કાર કરી, આ કામે આરોપી વિરૂદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતા ૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો

અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ-૬ મુજબનો ગુન્હો કરેલ જેની ફરીયાદ તા.૦૬/૦૮/૨૦૨૫ ના રોજ ફરીયાદીએ રાજકોટ રૂરલ શાપર વેરાવળ પોલીસ સ્ટેશનના પી.એસ.ઓ. રૂબરૂ જાહેર કરેલ.

/બી/ ફરીયાદીએ ઉપરોક્ત હકિકતે બનેલ બનાવની ફરીયાદ તા. ૦૬/૦૮/૨૦૨૫ ના રોજ રાજકોટ રૂરલ શાપર વેરાવળ પોલીસ સ્ટેશન ના પી.એસ.ઓ રૂબરૂ જાહેર કરતા તેઓએ ફરીયાદીના લખાવ્યા મુજબની ફરીયાદ હકિકત લખી લઈ, ગુન્હો રાજકોટ રૂરલ શાપર વેરાવળ પો.સ્ટે. ગુ.રજી.નં.૧૧૨૧૩૦૮૧૨૫૦૮૨૭/૨૦૨૫ થી ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨) મુજબનો ગુન્હો નોંધી, આંક-P1/PW1 વાળી ફરીયાદ લખાવેલ હતી, જે ફરીયાદ સબંધે ગુન્હો દાખલ કરવા તેઓએ યાદી આપેલ હતી અને આ યાદી મુજબ પી.એસ.ઓ.એ ગુન્હો દાખલ કરેલ અને તપાસ દરમિયાન ભોગબનનાર મળી આવતા ભોગબનનારનું નિવેદન લેતા આરોપી વિરૂદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૮૭,૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા પોકસો એક્ટની કલમ-૬ મુજબનો ગુન્હો બનતો હોવાનું જણાય આવતા તા.૨૦/૦૮/૨૦૨૫ ના રોજ પોલીસ ઈન્સપેક્ટર શાપર વેરાવળ પોલીસ સ્ટેશન આર.બી.રાણા નાઓએ નામ.કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત ગુન્હો બનતો હોય એફ.આઈ.આર.માં તે મુજબની કલમો ઉમેરવાનો રીપોર્ટ કરેલ જે રીપોર્ટ મંજૂર થતા આ કામના આરોપી સામે ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) જાતિય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ (POCSO) ની કલમ-૬ મુજબની તપાસ હાથ ધરવામાં આવેલ તેમજ તપાસ દરમિયાન સાહેદોના નિવેદનો લીધેલા, ભોગબનનારનું નિવેદન લીધેલ તેમજ ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૧૮૩ નું નિવેદન લેવાયેલ ભોગબનનારની તથા આરોપીની મેડીકલ તપાસણી કરાવેલ. ભોગબનનારના કપડા પંચોની હાજરીમાં કબજે કરેલા.ગુન્હાવાળી જગ્યાનું પંચનામું કરવામાં આવેલ તેમજ ભોગબનનારની ઉંમર અંગે જન્મનું પ્રમાણપત્ર મેળવેલ હતું. આરોપીની અટક પંચનામાની કાર્યવાહી કરી આરોપીની શરીર સ્થિતી તથા અટક પંચનામાનું કરવામાં આવેલ તથા આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનું પંચનામું કરેલું. કબજે કરેલ

મુદામાલ એફ.એસ.એલ. રાજકોટને મોકલેલ હતો. જે મુદામાલ રવાનગીમાં તેઓની સહી છે. આરોપી સામે પુરતો પુરાવો જણાતા સ્પેશ્યલ પોકસો કોર્ટમાં ચાર્જશીટ કરેલ.

(જ) તહોમતનામું અને આરોપીની પ્લી :-

સદર કામે ચાર્જશીટ તા.૦૯/૧૦/૨૦૨૫ ના રોજ રજુ કરતા જેને પોકસો કેસ નં.૨૪/૨૦૨૫ થી રજીસ્ટરે લઈ આરોપીને સમન્સ કાઢવામાં આવેલ. ત્યારબાદ આરોપી હાજર થતા આરોપીને કેસ પેપર્સની નકલો મળી ગયાની ખાતરી કરી તા.૩૦/૧૦/૨૦૨૫ ના રોજ આરોપી વિરૂદ્ધ **આંક-૧૧** થી તહોમતનામું ફરમાવતા, આરોપીએ તેમના **આંક-૧૨** મુજબના નિવેદનથી ગુન્હો કર્યાનો ઇન્કાર કરી કેસ આગળ ચલાવવાની માંગણી કરતા તેમજ સરકારી વકીલની માંગણી સરકારી વકીલ રોકવાની ના પડેલ અને ખાનગી વકીલ રોકી સદર કેસની આગળની કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવેલ. ઇન્સાફી કાર્યવાહી દરમિયાન આરોપી જામીન મુક્ત રહેલ છે.

(પ) ત્યારબાદ ફરીયાદપક્ષે રજુ કરવામાં આવેલ ઉપરોક્ત FORM-C માં દર્શાવેલા તમામ પુરાવાઓની નોંધવાની કાર્યવાહી કરવામાં આવેલ. વિ.એડી.પી.પી.શ્રીએ આંક-૩૨ થી ડ્રોપીંગ પુરસીસ આપી સાહેદ લીસ્ટમાં બતાવેલ અન્ય સાહેદોને ડ્રોપ કરવા માંગતી પુરસીસ રજુ રાખેલ છે ત્યારબાદ આંક-૩૩ થી પુરાવો પુર્ણ થયાનું જાહેર કરતા ઇન્સાફી કાર્યવાહીના અંતે ભારતીય નાગરીક સુરક્ષા સંહિતાની કલમ-૩૫૧(સંલગ્ન સી.આર.પી.સી. કલમ-૩૧૩) મુજબ આરોપીનું વિશેષ નિવેદન નોંધવમાં આવેલ. જેમાં આરોપીએ તેમની સામેના પુરાવાનો મહદઅંશે ઇન્કાર કરી, તેમને સોગંદ ઉપર જુલાની આપવી નથી અને બચાવના સાહેદો તપાસવા નથી તેમજ વિશેષમાં તેઓ નિર્દોષ હોવાની તથા તેઓને ખોટી રીતે ગુન્હામાં સંડોવી દેવામાં આવેલ હોવાની હકિકતો જણાવેલ છે. વિશેષમાં આરોપીએ જાતે સોગંદ ઉપર પુરાવો આપેલ નથી કે પોતાના બચાવમાં કોઈ સાહેદો તપાસેલ નથી.

(૬) ફરીયાદપક્ષ તરફે રજુ થયેલ ઉપરોક્ત તમામ મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવો વંચાણે લીધો તથા ફરીયાદપક્ષે સરકારશ્રી તરફે વિ.એડી. પી.પી.શ્રી જી.કે.ડોબરીયા નાઓને તથા બચાવપક્ષે આરોપી તરફે વિ.વ.શ્રી જે.ડી.કોચરા નાઓની સવિસ્તૃત દલીલો સાંભળવામાં આવેલ છે.

(૭) ફરીયાદપક્ષે વિદ્ધવાન એડી.પી.પી.શ્રી જી.કે.ડોબરીયા નાઓએ એવી દલીલ કરેલ છે કે, આરોપી વિરુદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતા-૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા પોકસો એક્ટ કલમ-૬ મુજબનો ચાર્જ આંક-૧૧ થી ફેઈમ કરવામાં આવેલ છે જે સામે આંક-૧૨ થી આરોપીનો જવાબ નોંધાયેલ છે જેમાં આરોપીએ ગુન્હાની કબુલાત કરેલ હતી અને ટ્રાયલની માંગણી કરેલ છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, આરોપી વિરુદ્ધ ના આક્ષેપો પુરવાર કરવા માટે ફરીયાદપક્ષે કુલ સાત સાહેદોને તપાસેલ છે જે સાહેદોએ ફરીયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપેલ છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, આ કામના આરોપી ભોગબનનારના મામા થાય છે તેમ છતાં આરોપીએ ભોગબનનારને પોતાના પ્રેમમાં ફસાવી ભોગબનનાર સાથે લગ્ન કરી લેવાની લાલચ આપી ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર શરીર સબંધ બાંધેલ અને ત્યારબાદ ભોગબનનારને લગ્ન કરવાની લાલચ આપી ભોગબનનારના ઘરેથી ભગાડી લઈ જઈ જુદી જુદી જગ્યાએ લઈ જઈ ભોગબનનારને બે માસ સુધી રાખી તેણીની સાથે શરીર સબંધ બાંધેલાનું પુરવાર થાય છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, ભોગબનનાર બનાવ સમયે ૧૭ વર્ષની બાળકી હતી તે હકિકત તલાટી કમ મંત્રીના પુરાવાથી તેમજ ભોગબનનારના જન્મ પ્રમાણપત્રથી પુરવાર થયેલ છે તેમજ મેડીકલ રૂબરૂની હિસ્ટ્રીમાં આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું પુરવાર થાય છે. ભોગબનનાર સગીર વયની હોય તેણીની સંમતી એ કાયદેસરની સંમતી ગણાતી નથી અને ફરીયાદપક્ષે આરોપી સામેના આક્ષેપો નિઃશંકપણે પુરવાર કરેલ છે જ્યારે આરોપી દ્વારા તેઓના ઉપર રહેલ પોકસો કાયદાની કલમ-૨૯ તથા ૩૦

મુજબનું રીવિસ બર્ડન ડિસ્ચાર્જ કરવામાં આવેલ નથી જેથી આરોપીને કાયદામાં ઠરાવ્યા મુજબ વધુમાં વધુ સજા કરવા અરજ ગુજારેલ છે.

(૮) જ્યારે બચાવપક્ષ તરફે આરોપીના વિ.વ.શ્રી જે.ડી.કોચરા નાઓએ દલીલ કરેલ છે કે, ફરીયાદપક્ષ દ્વારા ભોગબનનાર બનાવ સમયે સગીર વયની હતા તે હકિકત પુરવાર કરવામાં આવેલ નથી. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, ભોગબનનાર પોતાની મેળે ઘરેથી જતી રહેલી ત્યારે આરોપી પણ પોતાના ઘરે દેખાયા નથી જેથી ફરીયાદીએ શંકાના આધારે આરોપી વિરૂદ્ધ ફરીયાદ આપેલ છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે ભોગબનનારની માતા તથા ફરીયાદીએ તેમના પુરાવામાં ભોગબનનાર બે માસ બાદ પરત આવેલી ત્યારબાદ ભોગબનનારે તેઓને આરોપી દ્વારા બે થી ત્રણ વખત શરીર સબંધ બંધાયેલાનું જણાવવામાં આવેલ હોવાનું પુરાવો આપેલ છે પરંતુ તેવી કોઈ હકિકત ફરીયાદી કે ભોગબનનારની માતાએ પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં જણાવેલ નથી જે હકિકત ત.ક.અમલદારશ્રીએ પણ કબુલ રાખેલ છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, ભોગબનનારે મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સમક્ષ બનાવની હિસ્ટ્રી આપેલ છે જેમાં તે પોતે નીકળી ગયેલ હોવાનું જણાવે છે. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, ભોગબનનારે તેણીના કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં આરોપી દ્વારા તેણીને ટોચર કરવામાં આવેલ તેમજ ભોગબનનારને ધમકી આપવામાં આવેલી અને ધમકી આપીને ભોગબનનારને ભગાડી લઈ જઈ અને ટોચર કરી તેણીની સાથે સબંધ બાંધેલ હોવાનું જણાવેલ છે પરંતુ તેવી કોઈ હકિકત ભોગબનનાર ત.ક.અમલદારના નિવેદનના કે તેણીના બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ ના નિવેદનમાં જણાવેલ નથી અને નામ.કોર્ટમાં પ્રથમ વખત જણાવે છે તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના પુરાવા ઉપર વિશ્વાસ રાખી શકાય નહીં. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, મેડીકલ ઓફીસરશ્રીના પુરાવા મુજબ ભોગબનનારના શરીર ઉપર કે ગુપ્ત ભાગમાં કોઈ ઈજાઓ જણાયેલી નથી અને તેણીનું હાઈમન પણ તુટેલ ન હતું જેથી ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બંધાયેલા હોવાનું સાબિત થતું નથી. વધુમાં તેઓએ દલીલ કરેલ છે કે, ભોગબનનારની જન્મ

ની તારીખ હોસ્પીટલના કાગળોના આધારે કરવામાં આવેલ હોવાનું તલાટી કમ મંત્રીશ્રીએ જણાવેલ છે પરંતુ હોસ્પીટલના કોઈ દસ્તાવેજ આ કામે રજુ કરવામાં આવેલ નથી તેમજ ભોગબનનારના દાદાએ ભોગબનનારની જન્મ તારીખ નોંધાવેલ હોવાનું જણાવેલ છે પરંતુ ભોગબનનારના દાદાને પણ આ કામે સાહેદ તરીકે તપાસવામાં આવેલ નથી જેથી ભોગબનનાર બનાવ સમયે સગીર વયના હતા તે હકિકત પુરવાર કરેલ ન હોય અને ભોગબનનારે તેણીના પુરાવામાં જે હકિકતો જણાવેલ છે તે હકિકતો પ્રથમ વખત જણાવેલ છે અને આરોપી વિરૂદ્ધ કોઈ મેડીકલ પુરાવો મળી આવેલ ન હોય તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના પુરાવા ઉપર આધાર રાખી આરોપીને સજા કરી શકાય નહીં અને આરોપીને શંકાનો લાભ આપી છોડી મુકવા અરજ ગુજારેલ છે.

(૯) ઉપરકોત હકિકતે કેસના અંતીમ નિર્ણય માટે નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે.:

// મુદ્દાઓ //

- (૧) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયના હતા ?
- (૨) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના ફરીયાદી/ ભોગબનનાર કે જેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ ૧૧ માસ વાળીને ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી તે વખતે આરોપીએ તેણીને લગ્નની લાલચ આપી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે આ કામના આરોપીએ શાપર વેરાવળ ખાતે લગ્ન અલગ જગ્યાએ લઈ જઈ આ કામના આરોપીએ ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?
- (૩) શું ફરીયાદપક્ષ નિ:શંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના ઉપરોક્ત બનાવ સ્થળ, સમય અને તારીખે ઉપરોક્ત હકિકતે આ કામના આરોપીએ ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતાં અને

માનતા હોવા છતાં ભોગબનનારને બદકામ, લગ્ન , અવૈધ સંભોગ કરવાની ફરજ પાડવાના ઇરાદાસહ લલચાવી, ફોસલાવી ભોગબનનારનું અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૮૭ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૪) શું ફરીયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે , ઉપરોક્ત દર્શાવેલ સ્થળ, તારીખ અને સમયે ઉપરોક્ત હીકકતે સગીર ભોગબનનારનું અપહરણ કરી, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતાં આ કામના આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શાપર ખાતે અલગ અલગ જગ્યાએ અનેક વખત અવૈધ સંભોગ કરી, સગીર ભોગબનનાર ઉપર અનેક વાર બળાત્કાર ગુજારી આ કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૬૪(૨)(આઈ)(એમ) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૫) શું ફરીયાદપક્ષે નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ ઉપરોક્ત દર્શાવેલ સ્થળે, તારીખ અને સમયે અને ઉપરોક્ત દર્શાવેલ હકીકતે આ કામના આરોપીએ ભોગ બનનાર સગીરવયની બાળકી હોવાનું જાણવા છતાં ઉપરોક્ત ગુન્હાઓ તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ જોગવાઈ અનુસારના ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલા કરી જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ- ૬ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે ?

(૬) શું હુકમ ?

(૧૦) ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ પરત્વે નિર્ણયો કારણો અને તારણો સાથે નીચે મુજબ છે.:

(૧) "હકારમાં".

(૨) "નકારમાં"

(૩) "નકારમાં"

- (૪) "નકારમાં"
 (૫) "નકારમાં"
 (૬) આખરી હુકમ મુજબ.

—// કારણો //—

(૧૧) મુદ્દા નં.૧ :- શું ફરીયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે, બનાવ સમયે ભોગ બનનાર સગીર વયના હતા ?

આ કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમરના સંદર્ભમાં રજુ થયેલા પુરાવાની ચર્ચા કરતા પહેલા કેટલાક કાયદાકીય જોગવાઈઓ તથા પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરૂરી બને છે. નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે **મહાડીયો વિ. સ્ટેટ ઓફ મહારાષ્ટ્ર રીપોર્ટેડ ઈન ૨૦૧૩(૧૪) સુ.કો. કેસીસ પાન-૬૩૬** ના કેસમાં તેમજ **જર્નેલસિંગ વિ.સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા ૨૦૧૩(૬) એસ.સી.સી. પાન-૨૬૩** ના કેસમાં એવું ઠરાવેલ છે કે,

"બળાત્કારના કેસમાં સગીર ભોગબનનારની ઉંમર નક્કી કરવા માટે જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ-૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) લાગુ પડે છે અને ફક્ત આ રૂલ્સમાં જણાવેલ દસ્તાવેજી પુરાવાઓની ગેરહાજરીમાં મેડીકલ અભિપ્રાય ધ્યાને લઈ શકાય."

વધુમાં **સ્ટેટ ઓફ મધ્યપ્રદેશ વિ . અનુપસિંહ ,૨૦૧૫(૭) , સુ.કો.કેસીસ પાન-૭૭૩** ના કેસમાં પણ નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે એવો સિદ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરેલ છે કે,

"બળાત્કારના કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમર નિર્ણય કરતી વખતે જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ-૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) ની જોગવાઈ ધ્યાને લેવાની રહે છે."

જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) રૂલ્સ-૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેવી જરૂરી બને છે. જે જોગવાઈઓ નીચે મુજબ છે.

Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Rules : Rule-12(3):

In every case concerning a child or juvenile in conflict with law, the age determination inquiry shall be conducted by the court or

the Board or, as the case may be, the Committee by seeking evidence by obtaining -

- (a) (i) the matriculation or equivalent certificates, if available; and in the absence whereof;
- (ii) the date of birth certificate from the school (other than play school) first attended; and in the absence whereof;
- (iii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or panchayat;

(b) and only in the absence of either (i), (ii) or (iii) of clause (a) above, the medical opinion will be sought from a duly constituted Medical Board, which will declare the age of the juvenile or child. In case exact assessment of the age cannot be done, the Court or the Board or, as the case may be, the Committee, for the reasons to be recorded by them, may, if considered necessary, give benefit to the child or juvenile by considering his/her age on lower side within the margin of one year.

And, while passing orders in such case shall, after taking into consideration such evidence as may be available, or the medical opinion, as the case may be, record a finding in respect of his age and either of the evidence specified in any or the clauses (a)(i), (ii),(iii) or in the absence whereof, clause(b) shall be the conclusive proof of the age as regards such child or the juvenile in conflict with law."

આમ,જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ૩૯-૨૦૦૭ ના નિયમ ૧૨(૩) ની જોગવાઈઓ મુજબ પ્રથમ મેટ્રીક્યુલેશન કે તેની સમકક્ષ સર્ટીફિકેટ જે ઉપલબ્ધ હોય તો તે ધ્યાને

લેવાનું રહે છે. પરંતુ મેટ્રીક્યુલેશન સર્ટીફિકેટ કે તેની સમકક્ષ સર્ટીફિકેટ ઉપલબ્ધ ન હોય તો ભોગબનનારે પ્રથમ જે સ્કુલમાં એડમીશન લીધેલ હોય તો તે સ્કુલના ભોગબનનારનછી જન્મ તારીખ અંગેના પ્રમાણપત્રને ધ્યાને લેવાનું રહે છે અને તે પછી ના હોય તો કોર્પોરેશન કે મ્યુનીસીપલ ઓથોરીટી કે પંચાયત દ્વારા જન્મનું પ્રમાણપત્ર આપવામાં આવેલ હોય તો તે ધ્યાને લેવાનું રહે છે અને આ નિયમ ૧૨(૩)(એ) ના કલોઝ-૧,૨ અને ૩ મુજબના કોઈ પણ પુરાવા ન હોય તે જ સંજોગોમાં ડોક્ટરી અભિપ્રાય ધ્યાને લઈ શકાય.

નામદાર મદ્રાસ હાઈકોર્ટના ડિવીઝન બેન્ચના **રજેન્દ્રન વિ.સ્ટેટ ઈન કિમીનલ અપીલ નં.૪૮૩/૨૦૧૬, ડિસાઈડેડ ઓન તા.૨૩/૧૨/૨૦૧૬** ના કેસમાં આપેલ ચુકાદામાં પ્રસ્થાપિત કરેલ સિદ્ધાંતને ધ્યાને લેવો જરૂરી બને છે. આ કેસમાં નામદાર ડિવીઝન બેન્ચે એવું ઠરાવેલ કે,

"ભોગબનનારની ઉંમર જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેસ એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) એક્ટની કલમ-૯૪(૨) ધ્યાને લઈ, પોકસો એક્ટની કલમ-૩૪ (૧) મુજબ નિર્ધારિત કરવી જોઈએ."

આમ, ઉપરોક્ત ચર્ચા મુજબ ભોગબનનારની ઉંમર નક્કી કરતી વખતે સ્પેશ્યલ પોકસો કોર્ટે પોકસો એક્ટની કલમ-૩૪(૧) તથા જુવેનાઈલ જસ્ટીસ એક્ટની કલમ-૯૪(૨) માં દર્શાવેલ ધારાધોરણને ધ્યાને લેવાનું રહે છે. વધુમાં આ તબક્કે જાતીય ગુન્હાઓથી બાળકોના રક્ષણ બાબત અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૩૪ ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેવી જરૂરી જણાઈ આવે છે જે નીચે મુજબ છે.

Section-34 of the POCSO Act : Procedure in case of commission of offence by child and determination of age by Special Court :

- (1) Where any offence under this Act is committed by a child, such child shall be dealt with under the provisions of the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act, 2015 (2) of 2016).

- (2) If any question arises in any proceeding before the Special Court whether a person is a child or not, such question shall be determined by the Special Court after satisfying itself about the age of such person and it shall record in writing its reasons for such determination.
- (3) No order made by the Special Court shall be deemed to be invalid merely by any subsequent proof that the age of a person as determined by it under sub-section (2) was not the correct age of that person.”

આ તબક્કે જુવેનાઇલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચિલ્ડ્રન) ૨૦૧૫ ની કલમ-૯૪(૨) ની જોગવાઈઓ પણ ધ્યાને લેવી જરૂરી જણાઈ આવે છે.

Section-94 of the J.J. Act : Presumption and determination of age

∴

- (1) Where, it is obvious to the Committee or the Board, based on the appearance of the person brought before it under any of the provisions of this Act (other than for the purpose of giving evidence) that the said person is a child, the Committee or the Board shall record such observation stating the age of the child as nearly as may be and proceed with the inquiry under section 14 or section 36, as the case may be, without waiting for further confirmation of the age.
- (2) In case, the Committee or the Board has reasonable grounds for doubt regarding whether the person brought before it is a child or not, the Committee or the Board, as the case may be, shall undertake the process of age determination, by seeking evidence by obtaining –

- (i) the date of birth certificate from the school, or the matriculation or equivalent certificate from the concerned examination Board, if available; and in the absence thereof;
 - (ii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;
 - (iii) and only in the absence of (i) and (ii) above, age shall be determined by an ossification test or any other latest medical age determination test conducted on the orders of the Committee or the Board; Provided such age determination test conducted on the order of the Committee or the Board shall be completed within fifteen days from the date of such order.
- (3) The age recorded by the Committee or the Board to be the age of person so brought before it shall, for the purpose of this Act, be deemed to be the true age of that person.”

In the case of ***P. Yuvaprakash Versus State represented by Inspector of Police in Criminal Appeal No. 1898 of 2023 decided on date 18-07-2023*** wherein the Honorable Supreme Court held that:

"It is evident from conjoint reading of the above provisions that wherever the dispute with respect to the age of a person arises in the context of her or him being a victim under the POCSO Act, the courts have to take recourse to the steps indicated in Section 94 of the JJ Act. The three documents in order of which the Juvenile Justice Act requires consideration is that the concerned court has to determine the age by considering the following documents:

- “(i) the date of birth certificate from the school, or the matriculation or equivalent certificate from the concerned examination Board, if available; and in the absence thereof;

- (ii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;
- (iii) and only in the absence of (i) and (ii) above, age shall be determined by an ossification test or any other latest medical age determination test conducted on the orders of the Committee or the Board”.

(૧૧.૧) ફરીયાદપક્ષના કેસ મુજબ બનાવ તા.૦૮/૦૭/૨૦૨૫ ના રોજ બનેલ અને ફરીયાદીએ તા.૦૬/૦૮/૨૦૨૫ ના રોજ ફરીયાદ આપેલી. બનાવ સમયે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષ ૧૧ માસ ૨૯ દિવસની હતી ભોગબનનારની ઉંમર સાબિત કરવા માટે ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૧ આંક-૧૭ તરીકે ભોગબનનારના પિતા/ફરીયાદીને તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ ભોગબનનાર ધોરણ-૯ સુધી ભણેલ હતી તેમજ ભોગબનનારની બનાવ સમયની ઉંમર આશરે ૧૫ થી ૧૬ વર્ષની હતી. બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમિયાન તેઓ જણાવે છે કે ભોગબનનારનો જન્મ દવાખાનામાં થયેલો અને ભોગબનનારના જન્મ અંગેના દાખલાની નોંધ કરાવવા તેમના કુટુંબીજનો ગયેલા હતા. વધુમાં ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૨ તરીકે આંક-૧૯ થી ભોગબનનારના માતાને તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ ભોગબનનાર ધોરણ-૮ સુધી ભણેલ છે અને બનાવ સમયે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૬ વર્ષની હતી ભોગબનનારની જન્મ તારીખ ૦૮/૦૮/૨૦૦૮ ની છે. વધુમાં આંક-૨૦ થી ભોગબનનારને તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ, તેણી ધોરણ-૮ સુધી ભણેલ છે અને તેણીની જન્મ તારીખ ૦૮/૦૮/૨૦૦૮ ની હોવાનું જણાવેલ છે. વધુમાં આ કામે ફરીયાદપક્ષે આંક-P17/PW-6 થી ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્રની નકલ રજુ કરેલ છે. જે દસ્તાવેજ પુરાવાની વિગતો પુરવાર કરવા માટે ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૬ તરીકે ** (ભોગબનનારની ઓળખ સ્થાપીત થાય નહીં તે માટે શાળાનું નામ લખવામાં આવેલ નથી) શાળાના શિક્ષકને આંક-૨૯ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ તેઓની ફરજમા તેઓની પ્રાથમિક શાળામા પ્રવેશ મેળવતા વિદ્યાર્થીઓનું રજીસ્ટર નિભાવવાનું આવે છે. સને. ૨૦૧૮ ની સાલમાં તાલુકા વિકાસ અધીકારી અને જિલ્લા વીકાસ અધીકારીના હુકમ

પરીપત્ર થી જન્મ મરણનું રજીસ્ટર ગ્રામપંચાયત તલાકી કમ મંત્રીને આપવામાં આવેલ છે. તે પહેલા જન્મ મરણ અંગેની નોંધનું રજીસ્ટર તેઓની સ્કુલમાં નિભાવવામાં આવતો હતો. તેઓ તેમની સાથે સને. ૨૦૦૬ થી ૨૦૧૨ સુધીનું જન્મનું રજીસ્ટર લાવેલ છે જેમા અનુ નં. ૨૪ ઉપર ભોગ બનનારની જન્મ તા.૮/૯/૨૦૦૮ છે. નોંધણી તા.૧૫/૯/૨૦૦૮ ની છે. નોંધ ****(ભોગબનનારની ઓળખ સ્થાપીત ન થાય જેથી ભોગબનનારના સગાનું નામ લખવામાં આવેલ નથી)એ કરાવેલ છે. વધુમાં સાહેદ તેઓની સાથે અનુ નં. ૨૪ ઉપર ભોગ બનનારની જન્મતારીખ દર્શાવતા પેઈઝની સહી સીકકાવાળી નકલ રજુ કરેલ છે જે આંક-P16/PW-6 થી રજુ રાખવામાં આવેલ છે. વધુમાં તેઓને આંક-P17/PW-6 નું ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્રની ઝેરોક્ષ નકલ બતાવવામાં આવે છે તે તેઓની સ્કુલમાંથી ઇશ્યુ કરવામાં આવેલ હતો તે જોઈને જણાવે છે કે, આ પ્રમાણપત્ર ઉપરોક્ત P16 ના રજીસ્ટરના આધારે ઇશ્યુ થયેલ છે અને તે જે તે સમયે સ્કુલના આચાર્ય દેશાઈભાઈ રામાભાઈ પ્રજાપતીએ ઇશ્યુ કરેલ તેની સહી ઓળખી બતાવે છે. તેઓએ બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન એ હકિકત કબુલ રાખેલ છે કે તેઓની ફરજ દરમ્યાન જન્મનું પ્રમાણપત્ર ઇશ્યુ કરેલ અને ભોગબનનારના દાદાની જણાવ્યા મુજબ ભોગબનનારની જન્મની નોંધણી કરેલી વધુમાં તેઓએ એ હકિકત કબુલ રાખેલ છે કે ભોગબનનારના દાદાએ હોસ્પિટલની યાદી લાવેલ હોય અને તે યાદીના આધારે ભોગબનનારની જન્મ તારીખની નોંધ કરવામાં આવેલ હોય તેવું બનેલ નથી. સદર ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર જોતા ભોગબનનારની જન્મ તારીખ ૦૮/૦૯/૨૦૦૮ ની છે. બનાવ તા.૦૮/૦૭/૨૦૨૫ ના રોજ બનેલ છે. આ કામે ભોગબનનારનું જન્મનું પ્રમાણપત્ર જોતા ભોગબનનારની જન્મ તારીખ ૦૮/૦૯/૨૦૦૮ ના રોજની જણાઈ આવે છે અને સાહેદે આંક-P16/PW6 થી જન્મ રજીસ્ટરનો જે ઉતારો રજુ કરેલ છે તે જોતા પણ અનુક્રમ નં.૨૪ ઉપર ભોગબનનારની જન્મ તારીખ ૦૮/૦૯/૨૦૦૮ ના રોજની તથા ભોગબનનારના માતા-પિતાનું નામ ભોગબનનારના માતા-પિતા મુજબનું લખાવેલ હોવાનું જણાઈ આવે છે અને સદરહું ઉતારામાં

ભોગબનનારના જન્મ અંગેની કોઈ યાદી કોઈ કોમ્પ્યુટરમાંથી મળેલ હોય તેમ જણાઈ આવતું નથી પરંતુ ભોગબનનારના દાદાએ આપેલ માહિતી મુજબ ભોગબનનારના જન્મ તારીખની નોંધ કરવામાં આવેલી છે જે નોંધ તા.૧૫/૦૮/૨૦૦૮ ના રોજ કરવામાં આવેલી છે અને તે વખતે ભોગબનનાર સાથે ભવિષ્યમાં કોઈ એવો બનાવ બનશે તેમ વિચારીને ભોગબનનારને સગીર વયની બતાવવા માટે ભોગબનનારની ખોટી જન્મ તારીખ લખાવેલ હોય તેમ જણાઈ આવતું નથી જ્યારે આ સાહેદ તથા સક્ષમ અધિકારી દ્વારા ભોગબનનારનું જન્મ પ્રમાણપત્ર ઇશ્યુ કરવામાં આવેલ છે તે નિયમ મુજબ લેવામાં આવેલ જન્મ રજીસ્ટરમાં નિભાવવામાં આવેલ છે. આમ, રેકર્ડ ઉપર રજુ થયેલ મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓ ધ્યાને લેતા બનાવ વખતે ભોગબનનાર ૧૬ વર્ષ ૧૦ માસની હોવાનું પુરવાર થાય છે. વધુમાં બચાવપક્ષે બનાવના રોજ ભોગબનનાર સગીરવયની ન હતા તે હકિકત પુરવાર કરેલ નથી. જેથી બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયની ન હતા તે માનવાનું કોઈ કારણ રહેતું નથી અને ફરીયાદપક્ષે સાહેદોના પુરાવા ઉપરાંત ભોગબનનારના જન્મના પ્રમાણપત્રની વિગતો પુરવાર કરી પોકસો એક્ટની કલમ-૩૪ તથા જે.જે.એક્ટની કલમ-૯૯ ની જોગવાઈઓ તેમજ ઉપરોક્ત વિગતે નામદાર સુપ્રિમકોર્ટના ચુકાદાઓમાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો મુજબ બનાવ ના રોજ ભોગબનનાર સગીર વયના હતા તે હકિકત નિઃશંકપણે પુરવાર કરેલ હોય જેથી મુદ્દા નં.૧ નો જવાબ "હકારમાં" આપવામાં આવે છે.

મુદ્દા નં. ૨ તથા ૩ ની સંયુક્ત ચર્ચા :-

મુદ્દા નં. ૨ :-

શું ફરીયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના ફરીયાદી/ભોગબનનાર કે જેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ ૧૧ માસ વાળીને ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી તે વખતે આરોપીએ તેણીને લગ્નની લાલચ આપી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે આ કામના આરોપીએ શાપર વેરાવળ ખાતે લગ્ન અલગ જગ્યાએ લઈ જઈ આ કામના આરોપીએ ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરીયાદીના

કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

મુદ્દા નં. ૩ :-

શું ફરીયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના ઉપરોક્ત બનાવ સ્થળ, સમય અને તારીખે ઉપરોક્ત હકિકતે આ કામના આરોપીએ ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતાં અને માનતા હોવા છતાં ભોગબનનારને બદકામ, લગ્ન , અવૈધ સંભોગ કરવાની ફરજ પાડવાના ઇરાદાસહ લલચાવી, ફોસલાવી ભોગબનનારનું અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૮૭ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

(૧૨) આ ગુનાના સંદર્ભમાં આરોપી વિરુદ્ધ રજુ થયેલા પુરાવાઓની ચર્ચા કરતા પહેલા ગુનાને લગતા કાયદાકીય જોગવાઈઓ અને પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરૂરી જણાય છે .

Section 87 of B.N.S. : Kidnapping, abducting or inducing woman to compel her marriage:-

Whoever kidnaps or abducts any woman with intent that she may be compelled, or knowing it to be likely that she may be compelled, to marry any person against her will, or in order that she may be forced or seduced to illicit intercourse or knowing it to be likely that she will be forced or seduced to illicit intercourse, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to ten years, and shall also be liable to fine and whoever, by means of criminal intimidation as defined in this Sanhita or of abuse of authority or any other, method of compulsion, induces any woman to go from any place with intent that she may be, or knowing that it is likely that she will be, forced or seduced to illicit intercourse with another person shall also be punishable as aforesaid.

(૧૨.૧) અત્રે ઉદ્દેખનીય છે કે ભારતીય ન્યાય સંહિતા (બી. એન. એસ.) એ કાયદો તા. ૧લી જુલાઈ ૨૦૨૪ ના અસર થી અસ્તીત્વમાં આવેલ છે. બી. એન. એસ. ની કલમ ૮૭ ની જોગવાઈઓ ઈન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ- ૩૬૬ મુજબની સરખી જોગવાઈઓ છે .

Section 137 of B.N.S. : Kidnapping :-

- (1) Kidnapping is of two kinds: kidnapping from India, and kidnapping from lawful guardianship—
- (a) whoever conveys any person beyond the limits of India without the consent of that person, or of some person legally authorised to consent on behalf of that person, is said to kidnap that person from India;
- (b) whoever takes or entices any child or any person of unsound mind, out of the keeping of the lawful guardian of such child or person of unsound mind, without the consent of such guardian, is said to kidnap such child or person from lawful guardianship.

Explanation- The word "lawful guardian" in this clause include any person lawfully entrusted with the care or custody of such child or other person.

Exception- This clause does not extend to the act of any person who in good faith believes himself to be the father of an illegitimate child, or who in good faith believes himself to be entitled to the lawful custody of such child, unless such act is committed for an immoral or unlawful purpose.

- (2) Whoever kidnaps any person from India or from lawful guardianship shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to seven years, and shall also be liable to fine.

(૧૨.૨) બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૩૭ ની જોગવાઈઓ ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ-૩૬૩ મુજબની સરખી જોગવાઈઓ છે. આમ, ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ મુજબ ફરીયદપત્રે એ હકીકત પરવાર કરવાનું રહે છે કે બનાવના રોજ ભોગબનનાર તેના માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી અને આરોપી સગીર ભોગબનનારને તેણીના માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી ભોગબનનારના માતા-પિતાની મરજી વિના લઈ ગયેલ/અપહરણ કરેલ અને તે અપહરણ તેણીની મરજી વિરુદ્ધ લગ્ન કરવા સારું કે તેણીની મરજી વિરુદ્ધ શારીરીક સંબંધ બાંધવા સારું કરેલ યા તો બીજા કોઈ ઇસમ તેણીની મરજી વિરુદ્ધ શારીરીક સંબંધ બાંધવા માટેના ઇરાદો ધરાવી આરોપીએ સગીર ભોગબનનારને આપારાધીક ધમકી આપી યા તો પોતાનો હોદાનો દુરુપયોગ કરીને યા તો કોઈ પણ પ્રકારે તેણીની ઉપર દબાણ આપીને કોઈ જગ્યા છોડી દેવા દબાણ કરેલ હતું. આમ, ઉપરોક્ત જોગવાઈ જોતા આરોપીનો ઇરાદો મહત્વની ભુમીકા નિભાવે છે. ઉપરોક્ત કાનુની જોગવાઈના સંદર્ભમાં નામ. સર્વોચ્ચ અદાલતના **એસ.વર્દરાજન વિરુદ્ધ સ્ટેટ ઓફ મદ્રાસ, એ.આઈ.આ. ૧૯૬૫ સુપ્રિમકોર્ટ પાના નં.૯૪૨** ના ચુકાદામાં ઇ.પી.કો.કલમ-૩૬૧ માં જણાવવામાં આવેલ વાલીપણામાંથી અપહરણના ગુન્હાની વ્યાખ્યા પૈકી "લઈ જવું" "taking of " શબ્દનું અર્થઘનન કરતા એવું ઠરાવેલ છે કે:

Para-9 " There is a distinction between "taking" and "allowing" a minor to accompany a person. The two expressions are not synonymous though it can not be laid down that in no conceivable circumstances can the two be regarded as meaning the same thing for the purpose of Sec. 361. Where the minor leaves her father's protection knowing and having capacity to know the full import of what she is doing, voluntarily joins the accused person, the accused can not be said to have taken her away from the keeping of her lawful guardian. Something more has to be shown in a case of this kind and that is some kind of inducement held over by the accused person or an active participation by him in the formation of the intention of the minor to leave the house of the guardian".

આ કેસમાં નામદાર સુપ્રીમ કોર્ટે ("entices") શબ્દનો પણ અવલોકન કરેલ છે અને ઠરાવેલ છે કે, સગીર ભોગબનનારનું અપહરણ કરવા માટે

આરોપીએ ભોગબનનારને પિતાના ઘરેથી જતા રહેવામાં તેમજ ભગાડી જવામાં ચોક્કસ ભાગ ભજવેલ હોવું જોઈએ. આમ, ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈઓ તેમજ કાયદાકીય પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત જોતા ભોગબનનાર સગીર બાળાને માત્ર તેના વાલીપણામાંથી ખસેડવાથી ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૮૭ મુજબનો વાલીપણામાંથી અપહરણનો ગુન્હો બની જતો નથી, પરંતુ "લઈ જવું" "takes of " પુરવાર કરવા માટે માત્ર ખસેડવાથી વિશેષ કાંઈક પુરાવો હોવો જરૂરી છે. તેમજ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭ મુજબ આરોપીનો ઈરાદો સદર જોગવાઈ મુજબનો ગુન્હો આચરવા માટેનો હોવો જોઈએ.

(૧૨.૩) ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈઓ અને સિદ્ધાંતોના અનુસંધાનમાં ફરીયાદીનો પુરાવો જોઈએ તો, ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના પિતાને સાહેદ નં.૧ તરીકે આંક-૧૭ થી તપાસેલ છે જેઓ આ કામના ફરીયાદી પણ છે જેઓએ તેમના પુરાવામાં બનાવના દિવસે તેઓ કારખાને ગયેલ હતા અને તે સમયે તેઓના પત્ની અને તેઓનો દિકરો ઘરે હતા. રાત્રીના ૦૩.૩૦ કલાકે તેઓના દિકરાનો તેઓના મોબાઈલ ઉપર ફોન આવેલો અને જણાવેલ કે, ભોગબનનાર નથી. જેથી તેઓ તેઓના કારખાનેથી ઘરે આવેલા. શોધખોળ કરતા ભોગબનનાર મળેલ નહીં. આ સમયે આરોપી પ્રકાશ તેઓની બાજુમાં રહેતો હતો જેથી તેના ઘરે તપાસ કરતા ભોગબનનાર ત્યાં મળી આવેલ નહીં. જેથી તેઓએ આરોપી પ્રકાશ સામે પોલીસમાં ફરીયાદ કરેલ હતી. વધુમાં તેઓએ અસલ ફરીયાદમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે જે ફરીયાદ આંક-P1/PW-1 થી રજુ થયેલ છે. વધુમાં તેઓએ જણાવેલ છે કે ભોગબનનાર ૧૫ દિવસ બાદ મળી આવેલી અને તેઓને જણાવેલ કે આરોપી તેણીને રાજસ્થાન લઈ ગયેલો. વધુમાં તેઓએ આરોપીને ઓળખી બતાવે છે.

(૧૨.૪) બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમિયાન તેઓએ જણાવેલ છે કે તેઓએ એ હકિકત કબુલ રાખેલ છે કે ભોગબનનાર ક્યારે અને કોની સાથે

ગયેલી તે તેઓએ નજરે જોયેલ નથી અને ભોગબનનાર મળી આવેલ નહીં અને તેઓ તેને શોધવા આરોપીના ઘરે એવા કારણથી ગયેલા કે ભોગબનનારને આરોપી સાથે પ્રેમ સબંધ હતો અને તે સમયે આરોપી ઘરે હાજર ન હતો તેથી તેઓને શંકા જતા શંકાના આધારે આરોપી વિરૂદ્ધ ફરીયાદ કરેલ છે. વધુમાં બનાવ બાદ આશરે ૧૫ દિવસ બાદ ફરીયાદ આપેલ હોવાનું જણાવેલ છે વધુમાં તેઓ જણાવે છે કે આરોપી તેમના સાળા થાય છે. આમ, ફરીયાદીનો પુરાવો જોતા બનાવના દિવસે તેઓ ઘરે ન હતા અને આરોપી સાથે ભોગબનનારને પ્રેમ સબંધ હોય અને આરોપી પણ પોતાના ઘરે મળી આવેલ ન હોય જેથી આરોપી સામે શંકાના આધારે ફરીયાદીએ ફરીયાદ આપેલ હોવાનું જણાઈ આવે છે. વધુમાં ભોગબનનાર ૧૫ દિવસ બાદ મળી આવેલી ત્યારે આરોપીએ તેણીને રાજસ્થાન લઈ ગયેલાનું તેઓએ જણાવેલ છે પરંતુ તે હકિકત જો ભોગબનનાર પોતાના પુરાવામાં જણાવતા હોય તો જ તે હકિકત માની શકાય વધુમાં આ કામે બનાવ તા.૦૮/૦૭/૨૦૨૫ ના રોજ બનેલ છે જ્યારે ફરીયાદ તા.૦૬/૦૮/૨૦૨૫ ના રોજ આપવામાં આવેલ છે અને ફરીયાદ મોડી આપવાનું કારણ જોઈએ તો ભોગબનનાર જતી રહેલી ત્યારબાદ તેઓએ ભોગબનનારની શોધખોળ કરેલ છે જે શોધખોળ આરોપીના ઘરે જઈને પણ કરેલ છે પરંતુ આરોપી પણ પોતાના ઘરે હાજર ન હતો અને તેઓએ ભોગબનનારની ઘરમેળે શોધખોળ કરેલી પરંતુ ભોગબનનારનો કોઈ પતો લાગેલ નથી અને ત્યારબાદ ફરીયાદીએ ફરીયાદ આપેલ છે જેથી ફરીયાદીની ફરીયાદ જોતા ફરીયાદ મોડી આપવાનો યોગ્ય કારણ આપેલ હોય તેમ જણાઈ આવે છે. આમ, ફરીયાદીનો ઉપરોક્ત પુરાવો જોતા ફરીયાદીએ ફરીયાદની હકિકતને સમર્થન આપેલ હોવાનું જણાઈ આવે છે.

(૧૩) ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના માતાને સાહેદ નં.૨ તરીકે આંક-૧૯ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ બનાવના દિવસે તેઓ તથા ભોગબનનાર રાત્રે સુઈ ગયેલ હતા અને તેઓના પતિ કામ પર ગયેલ

હતા અને રાત્રીના બે થી ત્રણ વાગ્યે ભોગબનનારે કહેલ કે મારે બાથરુમ જવું છે જેથી તેઓને જગાડેલ અને ત્યારબાદ તેઓને ઉંઘ આવી ગયેલી હતી. રાત્રીના ત્રણ વાગ્યાની આસપાસ તેઓના દિકરાએ તેઓને વાત કરેલ કે ભોગબનનાર ઘરની અંદર જોવા મળેલ નહીં અને જતી રહેલ છે. જેથી તેઓ બંનેએ જાગીને તપાસ કરેલી અને ત્યારબાદ તેઓના પતિને ફોન કરીને જાણ કરેલી ત્યારબાદ આરોપીના માતા પિતાને આરોપી વિશે તપાસ કરેલ પણ આરોપી પ્રકાશ મળી આવેલ નહીં જેથી પ્રકાશ ભગાડી ગયેલ હશે તેમ તેઓને શંકા જતા આરોપી સામે ફરીયાદ કરેલી હતી વધુમાં તેઓએ જણાવેલ કે ભોગબનનાર અંદાજે ૧૫ દિવસ બાદ મળી આવેલી અને ભોગબનનારે તેમને વાત કરેલી કે પ્રકાશ તેણીને ભગાડી ગયેલ. વધુમાં તેઓએ જણાવેલ છે કે આરોપી તેમના કાકાનો છોકરો છે બચાવપક્ષ દ્વારા આરોપીની ઓળખની તકરાર લેવામાં આવેલ નથી.

(૧૩.૧) વધુમાં બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમિયાન આરોપી તેમના કાકાનો છોકરો છે જેથી ઓળખે છે. વધુમાં એ હકિકત કબુલ રાખેલ છે કે બનાવના દિવસે તેઓ સુઈ ગયેલ જેથી ભોગબનનાર કોની સાથે ગયેલ તે તેઓએ જોયેલ નથી તેમજ તેઓના પતિને આરોપી પ્રકાશ ઉપર શંકા હોવાથી તેઓની વિરૂદ્ધ ફરીયાદ કરેલી અને આ ફરીયાદ કર્યા બાદ ૧૫ દિવસ સુધી તેમની દિકરી ભોગબનનાર સાથે તેઓને વાત થયેલી નહીં. વધુમાં તેઓએ જણાવેલ છે કે ફરીયાદના આશરે ૧૫ થી ૨૦ દિવસ બાદ પોલીસને મળેલા ત્યારે તેમની પુછપરછ કરેલી. આમ, આ સાહેદ પણ બનાવ નજરે જોનાર સાહેદ નથી અને ભોગબનનાર કેવી રીતે બનાવના રોજ જતી રહેલી તે તેઓએ જોયેલ નથી પરંતુ તેઓના પુરાવા મુજબ ભોગબનનાર ૧૫ દિવસ બાદ મળી આવેલી ત્યારે આરોપી તેણીને ભગાડી ગયેલ હોવાનું જણાવેલ છે.

(૧૪) વધુમાં ભોગબનનારને સાહેદ નં.૩ તરીકે આંક-૨૦ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ બનાવના પ્રકાશ તેઓના મમ્મીના

કાકાનો દિકરો હોય જેથી ઓળખે છે. વધુમાં તેઓએ જણાવેલ છે કે આરોપી પ્રકાશ તેણીને ધમકી આપતો હતો કે, હું તેની સાથે નહીં જાવ તો તે તેણીના ભાઈને મારી નાખશે. ત્યારબાદ પણ તેણીએ આરોપી સાથે જવાની ના પાડેલી તો આરોપી તેણીને ટોર્યર કરતો હતો તેમ છતાં તેણીએ તેની સાથે જવાની ના પાડેલી, તો આરોપી પોતાના હાથમાં બ્લેડ મારતો હતો. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, બનાવના દિવસે રાત્રે તેણીને આરોપીએ જણાવેલ કે તું રાત્રીના મને બોલાવવા આવજે નહીં તો હું તારા ભાઈને મારી નાખીશ જેથી ડરના કારણે તેણી આરોપીના રૂમમાં શાપર મુકામે ગયેલી. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, શાપરથી રીક્ષામાં આરોપી સાથે તેણી રાજકોટ ગયેલ, રાજકોટ થી બસમાં પાવાગઢ ગયેલા પાવાગઢ મુકામે એક દિવસ રોકાયેલા. પાવાગઢથી તેઓ રણુજા ગયેલા, બાદ ત્યાંથી સુરત ગયેલા સુરત તરત પાછા અમદાવાદ આવેલા અમદાવાદ ખાતે તેઓ બાકરોલ મુકામે બે મહીના રોકાયેલા બાકરોલ મુકામે રૂમ ભાડે રાખીને રોકાયેલ હતા. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે તેઓ આરોપીને ઓળખી શકે પરંતુ ભોગબનનારનો પુરાવો નોંધવામાં આવેલ ત્યારે આરોપીની હાજરીમાંથી મુક્તી રીપોર્ટ આવેલ હતી અને બચાવપક્ષ દ્વારા આરોપીની ઓળખ તકની તકરાર જતી કરવામાં આવેલ હતી. વધુમાં ભોગબનનાર બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનમાં પોતાની સહીઓ ઓળખી બતાવે છે જે આ કામે આંક-P2/PW-3 થી રજુ થયેલ છે તે જોતા ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે, તેમને તથા પ્રકાશ વચ્ચે દોઢ વર્ષથી સબંધો છે અને ઘરમાં બધાને તેમના સબંધની ખબર પડેલી એટલે તેઓએ ભાગી જવાનું નક્કી કરેલું અને તેઓ સાતમાં મહીનાની આઠમી તારીખે રાત્રીએ અઢી વાગ્યે ભાગી ગયેલ અને તેઓ ભાગી ગયેલ ત્યારે તેઓ પ્રકાશને તેમના રૂમ ઉપર બોલાવવા ગયેલી અને ત્યાંથી તેઓ બંને રીક્ષામાં બેસીને રાજકોટ ગયેલા અને રાજકોટ બસ સ્ટેન્ડ ગયેલા અને ત્યાંથી અમદાવાદની બસમાં બેસીને અમદાવાદ ગયેલા અને અમદાવાદ બસ સ્ટેન્ડ પહોંચેલા પછી ત્યાંથી બસમાં બેસી પાવાગઢ ગયેલા અને પાવાગઢ એક દિવસ રોકાયેલા ત્યાંથી બસમાં

બેસીને રણુજા ગયેલા અને રણુજા રોકાયેલા નહીં અને ત્યાંથી રેલ્વેમાં બેસી બાલાસીનોર આવેલા અને ત્યાંથી અમદાવાદ આવેલા અને અમદાવાદ આવ્યા બાદ પ્રકાશ કામે લાગી ગયેલા અને તેઓ બાકરોલમાં ભાડેથી રૂમ રાખીને રહેતા હતા અને તેઓ ત્યાં બે માસ રોકાયેલા હોવાનું જણાવેલ છે.

(૧૪.૧) બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમિયાન આરોપી પ્રકાશ તેણીને ધમકી આપતો હોય તેવી વાત તેણીએ તેમના માતા-પિતાને કે આરોપીના માતા-પિતાને કરેલ નથી. તેમજ આવી વાત તેઓએ તેમના બહેનપણી કે આડોશ પડોશને કરેલ નથી તેમ જણાવેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે એવું પણ જણાવેલ છે કે આરોપી તેણીને ટોચે કરતો હતો તેમ છતાં તેણીએ તેઓની સાથે જવાની ના પાડેલી તો આરોપીએ પોતાના હાથમાં બ્લેડ મારતો હતો તેવી હકિકત તેણીએ પોલીસને કે કોર્ટ રૂબરૂના નિવેદન (P2/PW-3) માં લખાવેલ નથી. વધુમાં તેણીએ એ હકિકત કબુલ રાખેલ છે કે બનાવના દિવસે તેઓના પરીવારને જાણ ન થાય તે રીતે આરોપી પાસે ગયેલી અને આરોપીના ઘરે પહોંચ્યા બાદ અન્ય કોઈ ને ખબર ન પડે તે રીતે રાજકોટ મુકામે ગયેલ અને રાજકોટ, પાવાગઢ, રણુજા, અમદાવાદ તથા સુરત ગયેલ ત્યાં ઘણા પેસેન્જર અને અન્ય માણસો હાજર હતા પરંતુ તેણીએ કોઈને એવું જણાવેલ નહીં કે આરોપીએ તેણીને જબરજસ્તીથી તેણીની સાથે લઈ આવેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે એ હકિકત પણ કબુલ રાખેલ છે કે, બાકરોલ મુકામે તેઓ બે માસ રોકાયેલા ત્યારે આરોપી પ્રકાશ કારખાને મજૂરી કરવા જતો હતો અને તેઓ ઘરે રહેતી હતી. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો તથા તેણીનું બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન જોતા આરોપી તથા ભોગબનનાર વચ્ચે પ્રેમ સબંધ હોવાનું જણાઈ આવે છે અને જેની જાણ ભોગબનનારના ઘરે પડી જતા તેઓએ ભાગી જવાનું નક્કી કરેલ હોવાનું જણાઈ આવે છે. ભોગબનનાર તેણીના બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ ના નિવેદનમાં તે પોતે આરોપીને બોલાવવા ગયેલી અને ત્યાંથી

તેઓ જુદી જુદી જગ્યા ગયેલા અને છેલ્લે અમદાવાદમાં બાકરોલમાં બે માસ સુધી ભાડાના મકાનમાં રહેલ હોવાનું જણાવેલ છે જ્યારે ભોગબનનાર કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં આરોપી તેણીને ધમકી આપતો હોવાનું અને જો ભોગબનનાર આરોપી સાથે ન જાય તો આરોપી ભોગબનનારના ભાઈને મારી નાખશે તેવી ધમકી આપતો હોવાનું જણાવેલ છે અને ભોગબનનારને ટોચર કરતો હોવાનું જણાવેલ છે અને ભોગબનનાર એવું પણ જણાવેલ છે કે તેમ છતાં ભોગબનનારે આરોપી સાથે જવાની ના પાડેલી તો આરોપી પોતાના હાથમાં બ્લેડ મારતો હતો અને બનાવના રાત્રીએ ભોગબનનારના ભાઈને મારી નાખશે તેવી ધમકી આપતા ડરના કારણે ભોગબનનાર આરોપીના રૂમમાં ગયેલ હોવાનું જણાવેલ છે જેવી એક પણ હકિકત ભોગબનનારે પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં કે તેણીના બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનમાં જણાવેલ નથી. તેમજ ભોગબનનાર આરોપી સાથે જે જે જગ્યાએ ગયેલ છે તે તમામ જગ્યાઓ પણ જાહેર જગ્યામાં ગયેલા છે પરંતુ કોઈ પણ વ્યક્તિને મદદ માટે બોલાવેલ હોય તેમ જણાઈ આવતું નથી. આટલું જ નહીં પરંતુ ભોગબનનાર આરોપી સાથે બે માસ સધી આરોપીના ભાડાના મકાનમાં રહે છે અને આરોપી કારખાને મજૂરીએ જાય છે તેમ છતાં આરોપીને છોડી ભાગી જવાના કોઈ પ્રયત્ન કરેલ નથી અને અગાઉ પોતાના માતા-પિતાનું ઘર છોડતા પહેલા આરોપી ભોગબનનારને ધાક ધમકી આપતો હોવાની વાત ભોગબનનારે તેણીના માતા-પિતાને કે આરોપીના માતા-પિતાને કરેલ નથી અને એક બાજુ ભોગબનનાર એવું કહે છે કે આરોપીને ધમકી આપેલ હોવા છતાં ભોગબનનાર આરોપી સાથે જવાની ના પાડતા હતા અને બનાવના રોજ ભોગબનનાર પોતાના માતા-પિતા તથા તેના ભાઈ સાથે પોતાના ઘરમાં જ હતી તે સંજોગોમાં આરોપીની ધાક ધમકી ના કારણે ભોગબનનારે પોતાનું માતા-પિતાનું ઘર છોડવા માટે મજબૂર થવું પડેલ હોય તેમ જણાઈ આવતું નથી. વળી બચાવપક્ષની ઉલટતપાસમાં ભોગબનનાર કબુલ રાખેલ છે કે તેઓના કુટુંબીજનોને ખબર ન પડે તે રીતે આરોપી પાસે ગયેલ છે અને આરોપી

પાસે પહોચ્યા બાદ પણ પોતાને છુપાવવાનો પ્રયત્ન કરેલ છે અને પોતાની મરજી થી આરોપી સાથે જુદી જુદી જગ્યાએ જાય છે અને આરોપી સાથે રહે છે. વધુમાં ભોગબનનારે તેણીના બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનમાં આરોપી અને ભોગબનનારે ભાગી જવાનું નક્કી કરેલું અને ભોગબનનાર તેણીના ઘરેથી નીકળી ગયેલ હોવાનું કહેલ છે જ્યારે કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં આરોપીની ધમકીના કારણે આરોપી સાથે ગયેલ હોવાનું જણાવેલ છે જ્યારે પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં આરોપી તેણીને ભાગી જઈને લગ્ન કરવાની વાત કરતા ભોગબનનાર બનાવના સમયે પોતાના રૂમની બહાર આવેલ ત્યારે આરોપી તેના રૂમની બહાર ઉભો હતો અને ભોગબનનારને ભાગી જવા માટે કહેલ અને ત્યારબાદ તેઓ બંન્ને ત્યાંથી જતા રહેલ હોવાનું જણાવેલ છે આમ, ભોગબનનાર પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં અને બી.એન.એસ.એસના નિવેદનમાં અને કોર્ટ રૂબરૂના પુરાવામાં અલગ અલગ હકિકતો જણાવેલ છે તે સંજોગોમાં આરોપીએ ભોગબનનારને લગ્ન કરવાની લાલચ આપી તેણીને લલચાવી ફોસલાવી લઈ ગયેલ હોવાની હકિકત ભોગબનનારના પુરાવાથી નિઃશંકપણે પુરવાર થતી નથી જો કે આ કામે ભોગબનનાર તથા ભોગબનનારના માતા-પિતાના પુરાવાથી ભોગબનનાર તેણીના માતા-પિતાના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી તે હકિકતને સમર્થન મળે છે પરંતુ ભોગબનનારનો પુરાવો જોતા આરોપીએ આક્ષેપ મુજબનું કૃત્ય કરેલ હોવાનું નિઃશંકપણે ભોગબનનારના પુરાવાથી પુરવાર થતું નથી.

(૧૫) આ કામે ફરીયાદપક્ષે ત.ક.અમલદારશ્રીને સાહેદ નં.૭ તરીકે આંક-૩૧ થી તપાસેલ છે જેઓની ઉલટતપાસના પુરાવા મુજબ ફરીયાદીએ શંકાના આધારે અજાણ્યા ઇસમ સામે ફરીયાદ કરેલ હતી અને તા.૨૦/૦૮/૨૦૨૫ ના રોજ ભોગબનનારનું નિવેદન લીધેલ અને ભોગબનનારે પોતાના નિવેદનમાં બનાવના દિવસે જાતે ધરની બહાર નીકળી ગયેલ હોવાનું જણાવેલ તે હકિકત કબુલ રાખેલ છે. વધુમાં આરોપી પ્રકાશ તેમને ધમકી આપતો હતો કે હું તેની સાથે નહીં જાઉં તો તે

મારા ભાઈને મારી નાખશે ત્યારબાદ પણ મેં આરોપી સાથે જવાની ના પાડેલી તો આરોપી મને ટોચર કરતો હતો તેમ છતાં મેં તેની સાથે જવાની ના પાડતા તો આરોપી પોતાના હાથમાં બ્લેડ મારતો હતો તેવી હકિકત પણ કબુલ રાખેલ છે. તેમજ ભોગબનનારની માતાએ તેમના નિવેદનમાં આરોપી ભોગબનનારને ભગાડી ગયેલ હોવાની હકિકત લખાવેલ ન હોવાની પણ કબુલ રાખેલ છે. આમ, તપાસના કામે પણ આરોપીએ ભોગબનનારને ભગાડી ગયેલ હોય તેવી હકિકત ખુલી આવેલ ન હોવાનું રેકર્ડ ઉપર આવે છે. આમ, ઉપરોક્ત પુરાવો જોતા આરોપી તેણીને લગ્ન કરવાની કોઈ લાલચ આપીને ભગાડી લઈ ગયેલ હોય તેવો લેશમાત્ર પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ ન હોય જેથી ભોગબનનાર જે આ કામના એક માત્ર બનાવ નજરે જોનાર સાહેદ છે તેના પુરાવાથી આરોપી વિરૂદ્ધના આક્ષેપો પુરવાર કરેલ નથી. તે સંજોગોમાં ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈઓ તેમજ એસ.વર્દરાજન (*SUPRA*) ના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત મુજબ ફરીયાદપક્ષ ઉપરોક્ત જોગવાઈઓના આવશ્યક તત્વો રેકર્ડ ઉપર લાવી આ કામના ફરીયાદી/ ભોગબનનાર કે જેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ ૧૧ માસ વાળીને ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી તે વખતે આરોપીએ તેણીને લગ્નની લાલચ આપી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે આ કામના આરોપીએ શાપર વેરાવળ ખાતે લગ્ન અલગ જગ્યાએ લઈ જઈ આ કામના આરોપીએ ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭ મુજબનો શિક્ષણ પાત્ર ગુન્હો નિઃશંકપણે પુરવાર કરેલ ન હોય, અત્રે ઉપસ્થિત મુદ્દા નં.૨ તથા ૩ નો જવાબ “નકારમાં” આપવામાં આવે છે.

મુદ્દા નં.૪ :-

શું ફરીયાદપક્ષ નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે , ઉપરોક્ત દર્શાવેલ સ્થળ, તારીખ અને સમયે ઉપરોક્ત હીકકતે સગીર ભોગબનનારનું અપહરણ કરી, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતાં આ

કામના આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શાપર ખાતે અલગ અલગ જગ્યાએ અનેક વખત અવૈધ સંભોગ કરી, સગીર ભોગબનનાર ઉપર અનેક વાર બળાત્કાર ગુજારી આ કામના આરોપીએ ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ- ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે?

મુદ્દા નં. ૫ :-

શું ફરીયાદપક્ષે નિઃશંકપણે પુરવાર કરે છે કે, આ કામના આરોપીએ ઉપરોક્ત દર્શાવેલ સ્થળે, તારીખ અને સમયે અને ઉપરોક્ત દર્શાવેલ હકીકતે આ કામના આરોપીએ ભોગ બનનાર સગીરવયની બાળકી હોવાનું જાણવા છતાં ઉપરોક્ત ગુન્હાઓ તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ જોગવાઈ અનુસારના ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલા કરી જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ- ૬ મુજબનો શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હો કરેલ છે ?

મુદ્દા નં.૪ તથા ૫ ની સંયુક્ત ચર્ચા :-

(૧૬) ફરીયાદપક્ષે આરોપી વિરૂદ્ધ એવું તહોમત મુકેલ છે કે, આ કામેના સગીર ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ શારીરિક સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૬૪(૨)(આઈ)(એમ) મુજબનો ગુન્હો કરેલ છે. “બળાત્કાર” શબ્દને ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ- ૬૩ ની જોગવાઈથી વ્યાખ્યાબંધ કરવામાં આવેલ છે અને સજાની જોગવાઈ કલમ - ૬૪ તથા ૬૫ માં કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

Section 63 : Rape:-

A man is said to commit "rape" if he--

(a) penetrates his penis, to any extent, into the vagina, mouth, urethra or anus of a woman or makes her to do so with him or any other person; or

(b) inserts, to any extent, any object or a part of the body, not being the penis, into the vagina, the urethra or anus of a woman or makes her to do so with him or any other person; or

(c) manipulates any part of the body of a woman so as to cause penetration into the vagina, urethra, anus or any part of body of

such woman or makes her to do so with him or any other person;
or

(d) applies his mouth to the vagina, anus, urethra of a woman or makes her to do so with him or any other person,

under the circumstances falling under any of the following seven descriptions:

First. Against her will.

Secondly. Without her consent.

Thirdly. With her consent, when her consent has been obtained by putting her or any person in whom she is interested, in fear of death or of hurt.

Fourthly. With her consent, when the man knows that he is not her husband and that her consent is given because she believes that he is another man to whom she is or believes herself to be lawfully married.

Fifthly. With her consent when, at the time of giving such consent, by reason of unsoundness of mind or intoxication or the administration by him personally or through another of any stupefying or unwholesome substance, she is unable to understand the nature and consequences of that to which she gives consent.

***Sixthly.* With or without her consent, when she is under eighteen years of age.**

Seventhly. When she is unable to communicate consent.

Explanation 1. For the purposes of this section, "vagina" shall also include labia majora.

Explanation 2. Consent means an unequivocal voluntary agreement when the woman by words, gestures or any form of verbal or non-verbal communication, communicates willingness to participate in the specific sexual act:

Provided that a woman who does not physically resist to the act of penetration shall not by the reason only of that fact, be regarded as consenting to the sexual activity.

Exception 1. A medical procedure or intervention shall not constitute rape.

Exception 2. Sexual with his own wife, the wife not being under fifteen years of intercourse or sexual acts by a man age, is not rape.

Section: 64(2)(I)(M) Punishment for rape:-

(1) -----

(2) Whoever,—

(a) -----

(i) -----

(ii) -----

(iii) -----

(b) -----

(c) -----

(d) -----

(e) -----

(f) -----

(g) -----

(h) -----

(i) commits rape, on a woman incapable of giving consent; or

(j) -----

(k) -----

(l) -----

(m) commits rape repeatedly on the same woman,

shall be punished with rigorous imprisonment for a term which shall not be less than ten years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment

for the remainder of that person's natural life, and shall also be liable to fine.

ફરીયાદપક્ષે આરોપી વિરૂદ્ધ એવું તહોમત મુકેલ છે કે, આ કામેના આરોપીએ સગીર ભોગબનનાર સાથે અવાર નવાર શારીરીક સંભોગ કરી, બળાત્કાર ગુજારી પ્રવેશ જાતીય હુમલો તથા ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલો કરી પોક્સો કાયદાની કલમ ૬ મુજબનો ગુન્હો કરેલ છે. "ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલો" શબ્દને પોક્સો કાયદાની કલમ-૫ ની જોગવાઈથી વ્યાખ્યાબંધ કરવામાં આવેલ છે અને અનુક્રમે સજાની જોગવાઈઓ કલમ-૬ માં કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

Section 5 Of POCSO ACT : Aggravated penetrative sexual assault:-

- (a) Whoever, being a police officer, commits penetrative sexual assault on a child —
 - (i) within the limits of the police station or premises at which he is appointed; or
 - (ii) in the premises of any station house, whether or not situated in the police station, to which he is appointed; or
 - (iii) in the course of his duties or otherwise; or
 - (iv) where he is known as, or identified as, a police officer; or
- (b) whoever being a member of the armed forces or security forces commits penetrative sexual assault on a child—
 - (i) within the limits of the area to which the person is deployed; or
 - (ii) in any areas under the command of the forces or armed forces; or
 - (iii) in the course of his duties or otherwise; or
 - (iv) where the said person is known or identified as a member of the security or armed forces; or
- (c) whoever being a public servant commits penetrative sexual assault on a child; or

- (d) whoever being on the management or on the staff of a jail, remand home, protection home, observation home, or other place of custody or care and protection established by or under any law for the time being in force, commits penetrative sexual assault on a child, being inmate of such jail, remand home, protection home, observation home, or other place of custody or care and protection; or
- (e) whoever being on the management or staff of a hospital, whether Government or private, commits penetrative sexual assault on a child in that hospital; or
- (f) whoever being on the management or staff of an educational institution or religious institution, commits penetrative sexual assault on a child in that institution; or
- (g) whoever commits gang penetrative sexual assault on a child.

Explanation.—When a child is subjected to sexual assault by one or more persons of a group in furtherance of their common intention, each of such persons shall be deemed to have committed gang penetrative sexual assault within the meaning of this clause and each of such person shall be liable for that act in the same manner as if it were done by him alone; or

- (h) whoever commits penetrative sexual assault on a child using deadly weapons, fire, heated substance or corrosive substance; or
- (i) whoever commits penetrative sexual assault causing grievous hurt or causing bodily harm and injury or injury to the sexual organs of the child; or
- (j) whoever commits penetrative sexual assault on a child, which —
 - (i) physically incapacitates the child or causes the child to become mentally ill as defined under clause (l) of section 2 of the Mental Health Act, 1987 (14 of 1987) or causes impairment of any kind so as to render the child unable to perform regular tasks, temporarily or permanently;
 - (ii) in the case of female child, makes the child pregnant as a consequence of sexual assault;
 - (iii) inflicts the child with Human Immunodeficiency Virus or any other life threatening disease or Infection which may

either temporarily or permanently impair the child by rendering him physically incapacitated, or mentally ill to perform regular tasks;

- (k) whoever, taking advantage of a child's mental or physical disability, commits penetrative sexual assault on the child; or
- (l) whoever commits penetrative sexual assault on the child more than once or repeatedly; or
- (m) whoever commits penetrative sexual assault on a child below twelve years; or
- (n) whoever being a relative of the child through blood or adoption or marriage or guardianship or in foster care or having a domestic relationship with a parent of the child or who is living in the same or shared household with the child, commits penetrative sexual assault on such child; or
- (o) whoever being, in the ownership, or management, or staff, of any institution providing services to the child, commits penetrative sexual assault on the child; or
- (p) whoever being in a position of trust or authority of a child commits penetrative sexual assault on the child in an institution or home of the child or anywhere else; or
- (q) whoever commits penetrative sexual assault on a child knowing the child is pregnant; or
- (r) whoever commits penetrative sexual assault on a child and attempts to murder the child; or
- (s) whoever commits penetrative sexual assault on a child in the course of communal or sectarian violence or during any natural calamity or in similar situations]; or
- (t) whoever commits penetrative sexual assault on a child and who has been previously convicted of having committed any offence under this Act or any sexual offence punishable under any other law for the time being in force; or
- (u) whoever commits penetrative sexual assault on a child and makes the child to strip or parade naked in public, is said to commit aggravated penetrative sexual assault.

Section 6 Of POCSO ACT : Punishment for aggravated penetrative sexual assault :-

- (1) Whoever commits aggravated penetrative sexual assault shall be punished with rigorous imprisonment for a term which shall not be less than twenty years, but which may extend to imprisonment for life, which shall mean imprisonment for the remainder of natural life of that person and shall also be liable to fine, or with death.
- (2) The fine imposed under sub-section (1) shall be just and reasonable and paid to the victim to meet the medical expenses and rehabilitation of such victim.

(૧૬.૧) આ તબક્કે સગીર બાળકી ઉપર થયેલ બળાત્કારના સંદર્ભમાં કેટલાક ચુકાદાઓના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો ધ્યાને લેવા જરૂરી જણાય છે.

આ ઉપરાંત સ્ટેટ ઓફ પંજાબ વિ. ગુરમીતસિંગ રીપોર્ટેડ ઈન ૧૯૯૬(૨)
એસ.સી.સી. પેજ નં.૩૮૪ ના કેસમાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે આપેલ ચુકાદો તથા તેમાં કરેલ અવલોકનો ધ્યાને લેવા જરૂરી જણાય છે જે નીચે મુજબ છે ;

“8.The courts must, while evaluating evidence, remain alive to the fact that in a case of rape, no self-respecting woman would come forward in a court just to make a humiliating statement against her honour such as is involved in the commission of rape on her. In cases involving sexual molestation, supposed considerations which have no material effect on the veracity of the prosecution case or even discrepancies in the statement of the prosecutrix should not, unless the discrepancies are such which are of fatal nature, be allowed to throw out an otherwise reliable prosecution case. The inherent bashfulness of the females and the tendency to conceal outrage of sexual aggression are factors which the Courts should not over-look. The testimony of the victim in such cases is vital and unless there are compelling reasons which necessitate looking for corroboration of her statement, the courts should find no difficulty to act on the testimony of a victim of sexual assault alone to convict an accused where her testimony inspires confidence and is found to be reliable. Seeking corroboration of her statement before relying upon the same, as a rule, in such cases amounts to adding insult to injury.

Why should the evidence of a girl of a woman who complains of rape or sexual molestation, be viewed with doubt, disbelief or suspicion? The Court while appreciating the evidence of a prosecutrix may look for some assurance of her statement to satisfy its judicial conscience, since she is a witness who is interested in the outcome of the charge levelled by her, but there is no requirement of law to insist upon corroboration of her statement to base conviction of an accused. The evidence of a victim of sexual assault stands almost at par with the evidence of an injured witness and to an extent is even more reliable."

ગુરુચરણસિંઘ વિ. સ્ટેટ ઓફ હરીયાણા રીપોર્ટેડ ઈન ૧૯૭૨(૨) એસ.સી.સી.

પેજ નં.૭૪૯ ના કેસમાં નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા એવું અવલોકન કરવામાં આવેલ છે કે,

"Suffice it to point out that where a person on whom rape is committed is under 16 years of age, even consent is immaterial (vide fifthly of s.375) and penetration is sufficient to constitute the sexual intercourse necessary to the offence of rape (vide : explanation to S.375). No attempt has been made on behalf of the appellant to take his case out of these provisions. No other argument was addressed on the basis of the medical evidence for contending that there was no penetration except, as already noted, that there were no marks of violence on the person of the prosecutrix. That is clearly immaterial 'because that would merely suggest want of violent resistance on the part of the prosecutrix, which is wholly Inconsequential when the prosecutrix is under 16 years of age."

વધુમાં ભોગબનનાર બાળ સાહેદ હોય ત્યારે સદર સંદર્ભે નામનાર સુપ્રિમ કોર્ટ ધ્વારા ડોલા ઉર્ફે ડોલાગોબિંદા પ્રધાન અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ ઓડીશા (ફોજદારી અપીલ નં.૧૦૯૫/૨૦૧૮) ના ચુકાદામાં ફકરા નં.૫, ૬ તથા ૭ માં કરવામાં આવેલ અવલોકનો ધ્યાને લેવા જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ છે.

Para-5: It is well settled law that if the version of the prosecutrix is believed, basic truth in her evidence is ascertainable and if it is found to be credible and consistent, the same would form the basis of conviction. Corroboration is not a sine qua non for a conviction in a rape case. The evidence of a victim of sexual assault stands at par with the evidence of an injured witness and is entitled to great weight, absence of corroboration notwithstanding. If the evidence of the victim does not suffer from any basic infirmity and the

“probabilities factor” does not render it unworthy of credence, as a general rule, there is no reason to insist on corroboration, except from medical evidence, where, having regard to the circumstances of the case, medical evidence can be expected to be forthcoming. When a grown up and married woman gives evidence on oath in Court that she was raped, it is not the proper judicial approach to disbelieve her outright.

Para-6 : In this regard it would be useful to quote certain observations of this Court in the case of *Bharwada Bhoginbhai Hirjibhai vs. State of Gujarat*, [(1983) 3 SCC 217] wherein it is observed that:

- “10. By and large these factors are not relevant to India, and the Indian conditions. Without the fear of making too wide a statement, or of overstating the case, it can be said that rarely will a girl or a woman in India make false allegations of sexual assault on account of any such factor as has been just enlisted. The statement is generally true in the context of the urban as also rural Society. It is also by and large true in the context of the sophisticated, not so sophisticated, and unsophisticated society. Only very rarely can one conceivably come across an exception or two and that too possibly from amongst the urban elites. Because: (1) A girl or a woman in the tradition bound non- permissive Society of India would be extremely reluctant even to admit that any incident which is likely to reflect on her chastity had ever occurred. (2) She would be conscious of the danger of being ostracised by the Society or being looked down by the Society including by her own family members, relatives, friends and neighbours. (3) She would have to brave the whole world. (4) She would face the risk of losing the love and respect of her own husband and near relatives, and of her matrimonial home and happiness being shattered. (5) If she is unmarried, she would apprehend that it would be difficult to secure an alliance with a suitable match from a respectable or an acceptable family. (6) It would almost inevitably and almost invariably result in mental torture and suffering to herself. (7) The fear of being taunted by others will always haunt her. (8) She would feel extremely embarrassed in relating the incident to others being over powered by a feeling of shame on account of the upbringing in a tradition bound society where by and large sex is taboo. (9) The natural inclination would be to avoid giving publicity to the incident lest the family name and family honour is brought into controversy. (10) The parents of an unmarried girl as also the husband and members of the husband's family of a married woman would also more often

than not, want to avoid publicity on account of the fear of social stigma on the family name and family honour. (11) The fear of the victim herself being considered to be promiscuous or in some way responsible for the incident regardless of her innocence. (12) The reluctance to face interrogation by the investigating agency, to face the court, to face the cross examination by Counsel for the culprit, and the risk of being disbelieved, acts as a deterrent.

11. In view of these factors the victims and their relatives are not too keen to bring the culprit to books. And when in the face of these factors the crime is brought to light there is a built-in assurance that the charge is genuine rather than fabricated. On principle the evidence of a victim of sexual assault stands on par with evidence of an injured witness. Just as a witness who has sustained an injury (which is not shown or believed to be self inflicted) is the best witness in the sense that he is least likely to exculpate the real offender, the evidence of a victim of a sex-offence is entitled to great weight, absence of corroboration notwithstanding. And while corroboration in the form of eye witness account of an independent witness may often be forthcoming in physical assault cases, such evidence cannot be expected in sex offences, having regard to the very nature of the offence. It would therefore be adding insult to injury to insist on corroboration drawing inspiration from the rules devised by the courts in the Western World (Obeisance to which has perhaps become a habit presumably on account of the colonial hangover). We are therefore of the opinion that if the evidence of the victim does not suffer from any basic infirmity, and the "probabilities factors" does not render it unworthy of credence, as a general rule, there is no reason to insist on corroboration except from the medical evidence, where, having regard to the circumstances of the case, medical evidence can be expected to be forthcoming, subject to the following qualification: Corroboration may be insisted upon when a woman having attained majority is found in a compromising position and there is a likelihood of her having levelled such an accusation on account of the instinct of self-preservation. Or when the 'probabilities factor' is found to be out of tune". (emphasis supplied)

Para-7 : In *Sadashiv Ramrao Hadbe v. State of Maharashtra*, [(2006) 10 SCC 92], this Court reiterated that the sole testimony of the prosecutrix could be relied upon if it inspires the confidence of the Court:

- "9. It is true that in a rape case the accused could be convicted on the sole testimony of the prosecutrix, if it is capable of

inspiring confidence in the mind of the court. If the version given by the prosecutrix is unsupported by any medical evidence or the whole surrounding circumstances are highly improbable and belie the case set up by the prosecutrix, the court shall not act on the solitary evidence of the prosecutrix. The courts shall be extremely careful in accepting the sole testimony of the prosecutrix when the entire case is improbable and unlikely to happen.”

(૧૬.૨) આ તબક્કે જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ-૨૯ તથા ૩૦ ધ્યાને લેવી જરૂરી જણા છે, જે નીચે મુજબ છે.

Section 29 : Presumption as to certain offences :-

Where a person is prosecuted for committing or abetting or attempting to commit any offence under sections 3, 5, 7 and section 9 of this Act, the Special Court shall presume, that such person has committed or abetted or attempted to commit the offence, as the case may be unless the contrary is proved.

Section 30: Presumption of culpable mental state:-

(1) In any prosecution for any offence under this Act which requires a culpable mental state on the part of the accused, the Special Court shall presume the existence of such mental state but it shall be a defence for the accused to prove the fact that he had no such mental state with respect to the act charged as an offence in that prosecution.

(2) For the purposes of this section, a fact is said to be proved only when the Special Court believes it to exist beyond reasonable doubt and not merely when its existence is established by a preponderance of probability.

Explanation.--In this section, "culpable mental state" includes intention, motive, knowledge of a fact and the belief in, or reason to believe, a fact.

(૧૬.૩) જાતીય ગુન્હાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતા અધિનિયમ ૨૦૧૨ ની કલમ-૨૯ અને ૩૦ જોવામાં આવે તો, કલમ-૨૯ મુજબ કોઈપણ વ્યક્તિ ઉપર જ્યારે પોકસો કાયદાની કલમ-૩,૫,૭ મુજબના ગુન્હા સબબ કાનુની કાર્યવાહી કરવામાં આવે ત્યારે સ્પેશિયલ કોર્ટ દ્વારા જ્યાં સુધી તેના વિરૂદ્ધનું સાબિત કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, એવું માની લેવામાં આવે કે, આવા વ્યક્તિએ આક્ષેપ મુજબનો ગુન્હો કરેલ છે. જ્યારે સદર કાયદાની કલમ-૩૦ મુજબ સ્પેશિયલ કોર્ટ દ્વારા આરોપીની ગુનાહિત માનસિક સ્થિતિ અંગે અનુમાન કરવાનું રહે છે. જો કે, આરોપી સામે જે આક્ષેપો કરવામાં આવેલ છે તે અંગેના આવશ્યક તત્વો પુરવાર કરવાની જવાબદારી ફરીયાદપક્ષ ઉપર રહેલ છે અને જે તત્વો અનુપસ્થિત થતા તે પુરવાર કરવાનો બોજો આરોપી ઉપર રહે છે.

(૧૬.૪) આ તબક્કે ના. ગૌહાટી હાઈકોર્ટ (હાઈકોર્ટ ઓફ આસામ, નાગાલેન્ડ, મીઝોરમ એન્ડ અરુણાચલપ્રદેશ) પુર્ણનિર્ણયીકા વિરૂદ્ધ સ્ટેટ ઓફ આસામ, ક્રિમીનલ અપીલ (જે) ૨૬/૨૦૧૯ ના કેસમાં પેરા-૩૩ માં જે અવલોકન કરેલ છે તે ધ્યાને લેવું જરૂરી બને છે. આ કેસમાં નામદાર હાઈકોર્ટ વિવિધ ચુકાદાઓનું વર્ણન કરી, પોકસો કાયદાની કલમ-૨૯ અને ૩૦ મુજબ આરોપી ઉપર રહેલ રીવર્સ બર્ડનનું ખંડન કરેલ છે જે નીચે મુજબ છે.

Para-33: Section 29 and 30 of the POCSO Act does not actually relieve the prosecution of its burden to prove a case. These provisions of law, however, lessen the burden of the prosecution by shifting the onus of proof to the accused. Once the foundation for holding the presumption is established, after that the duty is cast upon the accused to prove his innocence. In the case in hand, the appellant did not prove his innocence by adducing evidence. Therefore, this court is

of the opinion that the appellant failed to discharge his statutory burden. The learned trial court rightly held that the charge brought against the appellant has been proved beyond all reasonable doubt. We are of the opinion that the learned trial court has correctly appreciated the prosecution evidence in the light of the aforesaid statutory provision. We therefore, hold that the impugned judgment does not require any interference. Accordingly, we hereby hold that the appeal is devoid of merit and therefore, the appeal stands dismissed.

In the case of **Anmol dudhram Barsagade Vs State Of Maharashtra in Criminal Appeal no.600/2017 Decided on 23/04/2018**, it was held that ;

"the presumption u/s 29 is not absolute. It would come into operation only when the prosecution is first able to establish facts that would form the foundation for the presumption under Section-29. The suggestion that even if foundation facts are not established, the prosecution can involve the statutory presumption, would render Section 29 vulnerable to the vice of unconstitutionality. The statutory presumption would stand activated only if the prosecution proves the fundamental facts."

(૧૭) ઉપરોક્ત આક્ષેપો પુરવાર કરવા માટે આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના પિતા/ફરીયાદી ને સાહેદ નં.૧ તરીકે આંક-૧૭ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ ભોગબનનાર ૧૫ દિવસ બાદ મળી આવેલી ત્યારે ભોગબનનારે તેમને જણાવેલ કે આરોપી તેણીની સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ હતો. ફરીયાદીએ બચાવપક્ષની ઉલટતપાસમાં આ હકિકત પોલીસ રૂબરૂ કચારેય જણાવેલ નથી તેવી હકિકત કબુલ રાખેલ છે. આમ, ફરીયાદી આ હકિકત કોર્ટમાં સૌપ્રથમ જણાવેલ હોવાનું ફલીત થાય છે. વધુમાં આરોપી તેમના સાળા થતા હોય તે રીતે ઓળખી બતાવે છે.

(૧૮) વધુમાં ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારના મતાને સાહેદ નં.૨ તરીકે આંક-૧૮ થી તપાસેલ છે જેઓએ પણ તેમના પુરાવામાં ભોગબનનાર ૧૫ દિવસ બાદ મળી આવેલી ત્યારે તેઓએ વાત કરેલ તે

આરોપીએ તેણીની સાથે બે થી ત્રણ વખત શરીર સબંધ બાંધેલ હતો. બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન ફરીયાદ કર્યા બાદ ૧૫ દિવસ સુધી તેઓને ભોગબનનાર સાથે કોઈ વાતચીત થયેલ ન હોવાનું તેઓએ કબુલ રાખેલ છે. આમ, ભોગબનનારની માતાએ બનાવની હકિકત ભોગબનનાર દ્વારા તેમને જણાવવામાં આવેલ હોવાનું કહેલ છે પરંતુ તેઓએ આરોપીને ભોગબનનાર સાથે ભાગી જતા જોયેલ નથી તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના પુરાવામાં જો ભોગબનનાર એમ કહેતી હોય કે આ હકિકત ભોગબનનારે આ સાહેદને જણાવેલ હતી તો જ સદર સાહેદના ઉપરોક્ત પુરાવા ઉપર વિશ્વાસ રાખી શકાય.

(૧૯) વધુમાં ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનારને આંક-૨૦ થી સાહેદ નં.૩ તરીકે તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ આરોપીએ બાકરોલ મુકામે તેણીને ટોચર કરી જબરજસ્તી કરતો હતો અને તેની સાથે સબંધ બાંધતો હતો તેવી હકિકત જણાવેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે શાપર આવ્યા બાદ પોલીસે તેણીને મેડીકલ ટેસ્ટ કરાવવા માટે સરકારી હોસ્પિટલ લઈ ગયેલી અને ત્યારબાદ પોલીસ તેણીને એક મેડમ પાસે કોર્ટમાં લઈ ગયેલી અને ઉપરોક્ત વિગતો તેણીએ કોર્ટમાં જણાવેલ હોવાનો પુરાવો આપેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનમાં પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે જે આ કામે આંક-P2/PW-3 થી રજુ થયેલ છે. વધુમાં ભોગબનનારે જણાવેલ છે કે પોલીસે તેમની પાસેથી કપડા કબ્જે કરેલા અને ભોગબનનારે તેણીનું સફેદ કલરનું ગુલાબી ફોક વાળો કુર્તો તથા સફેદ કરલની ડિઝાઈન વાળી ચોરણી ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તેઓ આરોપીને ઓળખી શકે તેમ જણાવેલ છે પરંતુ ભોગબનનારનો પુરાવો રેકર્ડ કરવામાં આવેલ તે દિવસે આરોપી હાજરી મુકતી રીપોર્ટ આપેલ હતી અને આરોપીની ઓળખની તકરાર જતી કરેલ હતી.

(૧૯.૧) બચાવપક્ષની ઉલટતપાસ દરમ્યાન ભોગબનનારે તેણીની મરજીથી આરોપી સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું નકારેલ છે. આમ, ભોગબનનારે તેણીના પુરાવામાં ભોગબનનાર આરોપી પાસે જતી રહેલી ત્યારબાદ આરોપી તેણીને ટોર્ચર કરી જબરજસ્તીથી તેણીની સાથે શરીર સબંધ બાંધતો હતો તેમ જણાવેલ છે પરંતુ કેટલી વખત શરીર સબંધ બાંધેલો તેવી કોઈ હકિકત જણાવેલ નથી. જ્યારે ભોગબનનારે તેણીના પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં આરોપીએ તેણીને ટોર્ચર કરતો હોય અને જબરજસ્તીથી શરીર સબંધ બાંધેલ હોય તેવી કોઈ હકિકત લખાવેલ નથી. વધુમાં ભોગબનનારની આંક-P2/PW-3 થી રજુ થયેલ ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ ની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન ધ્યાને લઈએ તો આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે બે થી ત્રણ વખત શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું જણાવેલ છે. આમ, ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ કેટલી વખત શરીર સબંધ બાંધેલો તેવી ચોક્કસ રીતે ભોગબનનારે જણાવેલ નથી તેમજ ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ સંમતીથી કે જબરજસ્તીથી શરીર સબંધ બાંધતો હતો તેમાં પણ વિરોધાભાષી હકિકતો જણાઈ આવે છે કારણ કે સદર ભોગબનનારે તેણીના પુરાવામાં આરોપીએ બળજબરીથી શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું જણાવે છે જ્યારે બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનમાં આરોપીએ તેણીની સાથે કોઈ બળજબરી કરેલ નથી તેવી હકિકત જણાવેલ છે. આ કામે ફરીયાદપક્ષ એ હકિકત પુરવાર કરી શકેલ છે કે બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયની હતી જેથી ભોગબનનાર સગીરવયની બાળકી હોય તેણીની સંમતી કાયદેસરની સંમતી ગણાય નહીં તે સંજોગોમાં ભોગબનનાર સાથે આરોપી જો ભોગબનનારની મરજી સાથે પણ શરીર સબંધ બાંધે તો તે ભોગબનનારની સંમતી કાયદેસરની સંમતી ગણાતી નથી અને આરોપીએ બાંધેલ શરીર સબંધ બળાત્કાર તથા પ્રવેશ જાતીય હુમલો કે ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલાની વ્યાખ્યામાં પડતો હોય છે અને આરોપીએ કરેલ કૃત્ય સજાને પાત્ર થાય છે. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો જોતા આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધેલાનો ભોગબનનાર જણાવેલ છે

અને ભોગબનનારના પોલીસ રૂબરૂના નિવેદન તથા બી.એન.એસ.એસ ની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનથી પણ જણાઈ છે. પરંતુ ભોગબનનારનો પુરાવો માનવા લાયક પુરાવો છે કે નથી અને ભોગબનનારના પુરાવાને કોઈ મેડીકલ પુરાવાથી સમર્થન મળેલ છે કે કેમ તે પણ જોવાનું રહે છે કારણ કે સગીર બાળકોને ટ્યુટર કરવાની શક્યતાઓ રહે છે અને ભોગબનનાર બનાવ બાદ પોતાના માતા-પિતાના ઘરે પણ રહેલ છે.

(૧૯.૨) આ કામે ભોગબનનાર તેણીના પુરાવામાં તેણીની મેડીકલ તપાસ થયેલ હોવાનું જણાવેલ છે અને ફરીયાદપક્ષે સાહેદ નં.૪ તરીકે આંક-૨૨ થી મેડીકલ ઓફીસરશ્રી નાઓને તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ ભોગબનનારનો યુરેન પ્રોગ્રેન્સી ટેસ્ટ નેગેટીવ હતો તેઓએ આંક-P3/PW-4 થી મેડીકલ સર્ટીફિકેટ રજુ કરેલ છે જેમાં ભોગબનનારે આરોપી સાથે શરીર સબંધ બાંધેલાની બનાવની હિસ્ટ્રી આપેલ છે. સદર મેડીકલ ઓફીસરશ્રીના પુરાવા મુજબ ભોગબનનારના જનાનંગોમાં કોઈ પણ પ્રકારની ઈજાના નિશાન કે ડાઘ જણાઈ આવેલ નથી અને યોનીમાર્ગનો પડદો (હાઈમેન) નોર્મલ હતો અને તુટેલો ન હતો . ભોગબનનારના સેકન્ડરી અવયવો વિકસીત હતા. ભોગબનનારના શરીર ઉપરથી ભોગબનનારનું લોહી લાળ, ગુમ ભાગના તથા માથાના વાળ, વજાઈનલ સ્વોબ, સર્વાઈકલ સ્વોબ તથા હાથના નખ સેમ્પલ તરીકે લેવામાં આવેલ હતા. સદર સાહેદે બચાવપક્ષની ઉલટતપાસમાં પણ ભોગબનનારના ગુમ ભાગ ઉપર કોઈ ઈજાના નિશાન જોવા મળેલ નથી અને ભોગબનનારના જણાવ્યા મુજબ પુખ્ત વયની સ્ત્રીની જેમ વિકસીત હતા અને આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે બળજબરીથી શરીર સબંધ બાંધેલ હોય તેવું ભોગબનનારે જણાવેલ નથી. તેમજ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બંધાયેલ છે કે કેમ તેવું ચોક્કસપણે કહી શકાય નહીં તેવી તમામ હકિકતો કબુલ રાખેલ છે. આ સાહેદે આરોપીની પણ મેડીકલ તપાસ કરેલી છે પરંતુ આરોપીએ તેઓ રૂબરૂ ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બાંધેલાની

કોઈ હકિકત લખાવેલ નથી. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો આ સાહેદના પુરાવા સાથે વંચાણે લઈએ તો ભોગબનનારના ગુપ્ત ભાગ ઉપર કોઈ ઈજાના નિશાનો ન હતા અને ભોગબનનારનું હાઈમન તુટેલું ન હતું. સામાન્ય રીતે શરીર સબંધ બાંધ્યાના કિસ્સામાં હાઈમન તુટી જાય છે જોકે હાઈમન તુટવાના કારણો શરીર સબંધ બાંધ્યા સીવાય હોઈ શકે છે પરંતુ હાલના કેસમાં ભોગબનનારનું હાઈમન તુટેલું ન હતું તે સંજોગોમાં ભોગબનનાર સાથે શરીર સબંધ બંધાયેલો હોવાનો એક્સ્પર્ટ ઓપીનીયન રેકર્ડ ઉપર આવેલ નથી. વધુમાં મેડીકલ ઓફીસરશ્રીએ આરોપીના શરીર ઉપરથી પણ લોહીના લાળ, પ્યુબીક હેર, વીર્ય માથાના વાળ તથા હાથના નખના નમુના લીધેલ છે.

(૧૯.૩) વધુમાં આ કામે ત.ક.અમલદારશ્રીના પુરાવા મુજબ આ કામે કબ્જે કરેલ તમામ મુદ્દામાલ એફ.એસ.એલ. રાજકોટમાં મોકલવામાં આવેલ હતા આ કામે આંક-P20/PW-7 થી એફ.એસ.એલ. ગાંધીનગરનો સ્થળ પરીક્ષણ અહેવાલ રજુ થયેલ છે તે જોતા બનાવના સ્થળ ઉપરથી તપાસ માટે કોઈ ચીજવસ્તુ કબ્જે કરવામાં આવેલ નથી અને આરોપી વિરૂદ્ધમાં મળે તેવા કોઈ પુરાવો મળી આવેલ નથી. વધુમાં આંક-P23/PW-7 થી એફ.એસ.એલ રાજકોટનો બાયોલોજી તથા સીરોલોજી પરીક્ષણ અહેવાલ રજુ થયેલ છે તે જોતા ભોગબનનારના કપડા ઉપર કે ભોગબનનારના શરીર ઉપરથી લેવામાં આવેલ નમુનાઓમાં આરોપીના વીર્યની કે લોહીની કે લાળની કોઈ હાજરી મળી આવેલ નથી. આમ, આરોપી વિરૂદ્ધ મેડીકલ પુરાવો પણ મળી આવેલ નથી. તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના પુરાવાને સમર્થન કરતો અન્ય કોઈ પુરાવો મળી આવેલ નથી અને ભોગબનનારે તેણીના પુરાવામાં એવી કોઈ હકિકત જણાવેલ નથી કે ભોગબનનારે બનાવની કોઈ હકિકત તેણીની માતાને કરેલ છે તે સંજોગોમાં ભોગબનનારની માતાએ તેણીના પુરાવામાં બનાવ સબંધી જે પુરાવો આપેલ છે તે પુરાવો વિશ્વાસનીય જણાઈ આવતો નથી અને આ કામે ભોગબનનારનો પોલીસ રૂબરૂનું નિવેદન, ભોગબનનારનું

બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ ભોગબનનારની માતાની હાજરીમાં લેવામાં આવેલ છે તે જોતા ભોગબનનાર ટ્યુટર વીટનેસ હોય અને ભોગબનનારે તેણીના નિવેદનમાં જે કાંઈ હકિકત લખાવેલ છે તે હકિકત તેણીના મુક્ત સંમતીથી લખાવેલ હોય તેમ માની શકાય નહીં. તે સંજોગોમાં ભોગબનનારે કોર્ટ રૂબરૂ જે પુરાવો આપેલ છે તે સંપૂર્ણપણે વિશ્વાસનીય જણાઈ આવતો નથી.

(૨૦) અત્રેની કોર્ટ નામદાર સુપ્રિમકોર્ટના *Ram Singh Vs. State of Himachal Pradesh in Criminal Appeal No. 1052 of 2016 decided on 11-08-2026 reported in 2026 INSC 830* ના ચુકાદા ઉપર આધાર રાખેલ છે. જે કેસમાં ભોગબનનારની મેડીકલ તપાસ કરવામાં આવેલી જેમાં ભોગબનનારના શરીર ઉપર કોઈ ઈજા જણાઈ આવેલ નથી તેમજ ભોગબનનારના ગુપ્ત ભાગ ઉપર પણ કોઈ ઈજા કે સોજો કે લલાશ કે કોઈ લશરકા જણાઈ આવેલા નથી. ભોગબનનારના શરીર ઉપર આરોપીના વિર્યની હાજરી જણાયેલ ન હતી અને ભોગબનનારનું હાઈમન તુટેલ ન હતું અને નામદાર સુપ્રિમકોર્ટે વિધવાન ટ્રાયલ કોર્ટના આરોપીને છોડી મુકવામાં આવેલ હુકમ યથાવત રાખેલ હતો. હાલના કેસમાં પણ PW4 નો પુરાવો જોતા ભોગબનનારના શરીર ઉપર કે ભોગબનનારના ગુપ્ત ભાગ ઉપર કોઈ ઈજા કેડાધા જણાઈ આવેલ નથી અને ભોગબનનારનું ચોનીપટલ તુટેલ ન હતું તે સંજોગોમાં ભોગબનનાર સાથે શરીર સંબંધ બંધાયેલા હોવાની હકિકત નિઃશંકપણે પુરવાર થતી નથી અને આ કામે ભોગબનનારના કથન સીવાય મેડીકલ પુરાવાથી કે અન્ય કોઈ સાયન્ટીફિક પુરાવાથી આરોપી ભોગબનનાર સાથે શરીર સંબંધ બાંધેલાનું રેકર્ડ ઉપર આવતું ન હોય, તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના કથન/પુરાવા ઉપર આધાર રાખી આરોપીને સજા કરવાનું ન્યાયોચિત જણાઈ આવતું નથી અને આ કેસમાં ફરીયાદપક્ષ દ્વારા આરોપી દ્વારા આક્ષેપ મુજબનું કૃત્ય કરવામાં આવેલ તે હકિકત નિઃશંકપણે પુરવાર કરવામાં આવેલ નથી.

(૨૧) ભારતીય સાક્ષ્ય અધિનિયમની કલમ-૧૧૯ મુજબ કેટલીક હકિકતોનું અસ્તીત્વ હોવાનું ટ્રાયલ કોર્ટ માની શકે છે અને કલમ-૧૨૦ જે બળાત્કારને લગતા ગુન્હાઓના સંદર્ભમાં ભોગબનનારની સંમતીની ગેરહાજરીના અનુમાન માટે ટ્રાયલ કોર્ટને સતા આપે છે. તે સંજોગોમાં સદર જોગવાઈઓ ધ્યાને લેવી પણ મહત્વની જણાઈ છે જે નીચે મુજબની છે.

Sec 119 : Court may presume existence of certain facts:-

(1) The Court may presume the existence of any fact which it thinks likely to have happened, regard being had to the common course of natural events, human conduct and public and private business, in their relation to the facts of the particular case.

Illustrations.

The Court may presume that--

- (a) a man who is in possession of stolen goods soon, after the theft is either the thief or has received the goods knowing them to be stolen, unless he can account for his possession;
- (b) an accomplice is unworthy of credit, unless he is corroborated in material particulars;
- (c) a bill of exchange, accepted or endorsed, was accepted or endorsed for good consideration;
- (d) a thing or state of things which has been shown to be in existence within a period shorter than that within which such things or state of things usually cease to exist, is still in existence;
- (e) judicial and official acts have been regularly performed;
- (f) the common course of business has been followed in particular cases;
- (g) evidence which could be and is not produced would, if produced, be unfavourable to the person who withholds it;
- (h) if a man refuses to answer a question which he is not compelled to answer by law, the answer, if given, would be unfavourable to him;

- (i) when a document creating an obligation is in the hands of the obligor, the obligation has been discharged.
- (2) The Court shall also have regard to such facts as the following, in considering whether such maxims do or do not apply to the particular case before it:--
- (i) as to *Illustration (a)*--a shop-keeper has in his bill a marked rupee soon after it was stolen, and cannot account for its possession specifically, but is continually receiving rupees in the course of his business;
 - (ii) as to *Illustration (b)* --A, a person of the highest character, is tried for causing a man's death by an act of negligence in arranging certain machinery. B, a person of equally good character, who also took part in the arrangement, describes precisely what was done, and admits and explains the common carelessness of A and himself;
 - (iii) as to *Illustration (b)* --a crime is committed by several persons. A, B and C, three of the criminals, are captured on the spot and kept apart from each other. Each gives an account of the crime implicating D, and the accounts corroborate each other in such a manner as to render previous concert highly improbable;
 - (iv) as to *Illustration (c)*--A, the drawer of a bill of exchange, was a man of business. B, the acceptor, was a young and ignorant person, completely under A's influence;
 - (v) as to *Illustration (d)*--it is proved that a river ran in a certain course five years ago, but it is known that there have been floods since that time which might change its course;
 - (vi) as to *Illustration (e)*--a judicial act, the regularity of which is in question, was performed under exceptional circumstances;
 - (vii) as to *Illustration (f)*--the question is, whether a letter was received. It is shown to have been posted, but the usual course of the post was interrupted by disturbances;
 - (viii) as to *Illustration (g)*--a man refuses to produce a document which would bear on a contract of small importance on which he is sued, but which might also injure the feelings and reputation of his family;
 - (ix) as to *Illustration (h)*--a man refuses to answer a question which he is not compelled by law to answer, but the answer to it might cause loss to him in matters unconnected with the matter in relation to which it is asked;
 - (x) as to *Illustration (i)*--a bond is in possession of the obligor, but the circumstances of the case are such that he may have stolen it.

Sec 120 : Presumption as to absence of consent in certain prosecution for rape :-

In a prosecution for rape under sub-section (2) of section 64 of the Bharatiya Nyaya Sanhita, 2023, where sexual intercourse by the accused is proved and the question is whether it was without the consent of the woman alleged to have been raped and such woman states in her evidence before the Court that she did not consent, the Court shall presume that she did not consent. *Explanation.*

- In this section, "sexual intercourse" shall mean any of the acts mentioned in section 63 of the Bharatiya Nyaya Sanhita, 2023.

(૨૧.૧) આમ, ઉપરોક્ત કાયદાકીય જોગવાઈઓ ધ્યાને લેતા ભારતીય સાક્ષ્ય અધિનિયમની કલમ-૧૨૦ પ્રમાણે જો ફરીયાદપક્ષ એ હકિકત પુરવાર કરવામાં સફળ થાય કે ભોગબનનાર સાથે આરોપીએ શારીરીક સબંધ બાંધેલ હતો અને ભોગબનનાર જ્યારે પોતાના પુરાવામાં એવી હકિકત જણાવતી હોય કે આરોપીએ તેણીની મરજી વિરૂદ્ધ શરીર સબંધ બાંધેલ હતો, તો કોર્ટને માની લેવાનું હોય કે, ભોગબનનારે શરીર સબંધ માટે સંમતી આપેલ ન હતી. પરંતુ આ પ્રકારના અનુમાન લગતાવતા પહેલા એ જોવાનું રહે કે ભોગબનનાર સાથે શારીરીક સબંધ બાંધેલ હતો અને મેડીકલ ઓફીસરશ્રીએ રજુ કરેલ આંક-P3/PW4 થી રજુ ભોગબનનારના મેડીકલ સર્ટીફિકેટ પ્રમાણે ભોગબનનારનું હાઈમન ઇન્ટેક્ટ હતું તેમજ ભોગબનનારના શરીર ઉપર બળજબરીથી સબંધ બાંધવાના બાહ્ય કે આંતરીક ઇજાના ચીન્હો મળી આવેલ નહીં તે જોતા ભોગબનનાર સાથે શારીરીક સબંધ બાંધવામાં આવેલ હોવાની હકિકત ફરીયાદપક્ષે નિઃશંકપણે પુરવાર કરેલ નથી અને તે સંજોગોમાં ભારતીય સાક્ષ્ય અધિનિયમની કલમ-૧૨૦ મુજબનું અનુમાન હાલના કેસમાં લાગુ

પડતુ નથી આ કામે ભોગબનનાર આરોપી સાથે ૧૫ દિવસ સુધી રહેલ છે અને જુદી જુદી જાહેર જગ્યાઓ અને વાહનોમાં મુસાફરી કરેલ છે આ તમામ સમય દરમિયાન પોતાના બચાવ માટે કોઈ પ્રયત્ન કરેલ ન હોય તે સંજોગોમાં ભારતીય સાક્ષ્ય અધિનિયમની કલમ-૧૧૯ પ્રમાણે તેઓ બંન્ને સાથે રહ્યા અને ફરિયા તેવું અનુમાન લગાવી શકાય અને ભોગબનનાર પરત આવેલી ત્યારબાદ ભોગબનનાર તેણીના માતા-પિતાના ઘરે આવી ગયેલ અને ભોગબનનારના નિવેદન વખતે ભોગબનનારની માતા ભોગબનનાર સાથે રહેલ હોય, તે સંજોગોમાં ભોગબનનારનું કથન મુક્ત સંમતીથી અપાયેલ હોય તેમ જણાઈ આવતુ નથી. તે સંજોગોમાં ભોગબનનારે કોર્ટ રૂબરૂ જે પુરાવો આપેલ છે તે પુરાવો **Vadivelu Thevar (SUPRA)** ના કેસમાં પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંત મુજબ ભોગબનનારના પુરાવાને કોઈ મેડીકલ પુરાવા કે સાયન્ટીફિક પુરાવાથી સમર્થન મળતુ ન હોય તે સંજોગોમાં ભોગબનનારના પુરાવા ઉપર આધાર રાખી આરોપીને સજા કરવી યોગ્ય જણાતુ ન હોય, આરોપીને શંકાનો લાભ આપી શકાય તેવો પ્રસ્તુત કેસ છે.

(૨૨) આ કામે ફરીયાદપક્ષે ભોગબનનાર તથા આરોપીના કપડા કબ્જે કર્યાના તથા બનાવવાળી જગ્યાના પંચનામાના પંચ સાહેદ અંકિતભાઈ નાઓને સાહેદ નં.૫ તરીકે આંક-૨૮ થી તપાસેલ છે જેઓના પુરાવા મુજબ તેઓને પોલીસે પંચમાં બોલાવેલ હતા.તેઓની સાથે બીજા પંચ જીતેન્દ્રભાઈ રોજાલા પણ હતા. તેઓના રૂબરૂ આરોપીના બનાવ સમયેના પહેરેલ કપડા પોલીસે કબજે કરેલ હતા. આરોપીના કપડામાં ગુલાબી કલરનું અડધી બાંયનું ટીશર્ટ અને બ્લુ કલરનું જીન્સ પોલીસે કબજે કરેલ હતા. તે પંચનામામા પોલીસે તેઓની તથા જિતેન્દ્રભાઈની સહીઓ લીધેલ હતી. તેઓને આંક-P7/ PW-5 થી રજુ પંચનામું બતાવવામા આવે છે જેમા પંચ નં.૧ તરીકે તેઓની અને પંચ નં. ૨ તરીકે જિતેન્દ્રભાઈ રોજાલા નાઓની સહી તેઓ ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તેઓને આર્ટીકલ નં. "એ-૩" વાળું ગુલાબી કલરનું અડધી બાંયનું ટીશર્ટ

તથા "એ-૪" વાળુ બ્લુ કલરનુ ગ્રુન્સ ના કપડા બતાવવામાં આવે છે જે આરોપીએ તેઓ રુબરુ પોલીસ સમક્ષ કપડા રજુ કરેલા અને પોલીસે કબજે કરેલ હતા તે જ છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે. તેમજ તેઓને મુદામાલ કપડાઓ સાથે રજુ રાખેલ પંચ સ્લીપો બતાવવામાં આવે છે જેમાં પંચ નં. ૧ તરીકે તેઓની અને પંચ નં. ૨ તરીકે જિતેન્દ્રભાઈ રોજાલાનાઓની સહી ઓળખી બતાવે છે જે અનુક્રમે આંક-P10/PW5 તથા P11/PW5 થી રજુ રાખવામાં આવેલ છે વધુમાં તેઓ આરોપીને ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તે જ દિવસે તેઓના રુબરુ ભોગ બનનાર ના બનાવ સમયે પહેરેલ કપડા પોલીસે કબજે કરેલ હતા. ભોગ બનનારના કપડામાં સફેદ કલરનો કુર્તો તથા સફેદ કલરની ચોરણી પોલીસે કબજે કરેલ હતા. તે પંચનામામાં પોલીસે તેઓની તથા જિતેન્દ્રભાઈની સહીઓ લીધેલ હતી. તેઓને આંક-P12/PW-5 નુ પંચનામુ બતાવવામાં આવે છે જેમાં પંચ નં.૧ તરીકે તેઓની અને પંચ નં. ૨ તરીકે જિતેન્દ્રભાઈ રોજાલાનાઓની સહી ઓળખી બતાવે છે વધુમાં તેઓને આર્ટીકલ નં. "એ-૧" વાળો સફેદ કલરનો કુર્તો તથા "એ-૨" વાળી સફેદ કલરની ચોરણી ના કપડા બતાવવામાં આવે છે જે ભોગ બનનાર એ તેઓ રુબરુ પોલીસ સમક્ષ કપડા રજુ કરેલા અને પોલીસે કબજે કરેલ હતા તે જ છે જે ઓળખી બતાવે છે. તેમજ તેઓને મુદામાલ કપડાઓ સાથે રજુ રાખેલ પંચ સ્લીપો બતાવવામાં આવે છે જેમાં પંચ નં. ૧ તરીકે તેઓની અને પંચ નં. ૨ તરીકે જિતેન્દ્રભાઈ રોજાલાનાઓની સહી ઓળખી બતાવે છે જે અનુક્રમે રજુ આંક- P13/PW5 તથા P14/PW5 થી રજુ રાખવામાં આવેલ છે. વધુમાં તે જ દિવસે બનાવવાળી જગ્યાએ તેઓને તથા જિતેન્દ્રભાઈને પંચમાં બોલાવેલ હતા. શાપર વેરાવળ વિસ્તારમાં પાન ગેઈટની અંદર કારખાનુ આવેલ છે ત્યાં પંચમાં બોલાવેલ હતા અને ત્યાં ઓરડીમાં બનાવ બનેલાની હકીકત જાણેલી જેનુ પંચનામુ અમારી હાજરીમાં થયેલુ જેમાં તેઓની તથા જિતેન્દ્રભાઈની સહીઓ લીધેલ હતી. તેઓને આંક-P15/PW-5 નુ પંચનામુ બતાવવામાં આવે છે જેમાં પંચ નં.૧ તરીકે તેઓની અને પંચ નં. ૨ તરીકે જિતેન્દ્રભાઈ રોજાલાનાઓની સહી ઓળખી બતાવે છે.

સદર સાહેદે બચાવપક્ષની ઉલટતપાસમાં ભોગબનનાર કે આરોપી સાથે તેઓને કોઈ વાતચીત થયેલ નથી તેમજ કપડા પોલીસ સ્ટેશનમાં ટેબલ ઉપર પડેલા હતા અને પોલીસે તેઓ પંચોને પોતાની ઓળખ આપેલ હતી તેમજ પોલીસે પંચનામા તૈયાર કરેલ હતા તેમાં તેઓએ સહીઓ કરેલ હતી તેવી તમામ હકિકતો કબુલ રાખેલ છે. આમ, સદર પંચ સાહેદનો પુરાવો જોતા તેઓએ તૈયાર પંચનામામાં સહી કરેલાનું જણાઈ આવે છે.

(૨૩) વધુમાં ફરીયાદપક્ષે ત.ક.અમલદારશ્રી રવીરાજસિંહ ભુપતસિંહ રાણા નાઓને સાહેદ નં.૭ તરીકે આંક-૩૧ થી તપાસેલ છે જેઓ ૩૫૩ ફરીયાદીએ ફરીયાદ આપેલ હોવાનું જણાવે છે જે ફરીયાદ આંક-P1/PW1 થી રજુ રાખેલ છે જેમાં ફરીયાદીની સહી તથા ૩૫૩માં તેઓની સહી ઓળખી બતાવેલ છે. શાપર વેરાવળ પોલીસ સ્ટેશનના પી.એસ.ઓ. એસ.એમ.બાબરીયાએ આ ગુના રજીસ્ટર ગુના નં. -- ૦૯૨૭/૨૦૨૫ થી નોંધ કરી આ ગુનાની તપાસ તેઓને સોપેલી. તેઓને આંક-P18/PW-7 થી ગુનો રજીસ્ટર થવા બાબતનો પત્ર બતાવવામાં આવે છે જેમાં તેઓની સહી ઓળખી બતાવે છે. તેમજ આંક-P19/PW-7 થી રજુ તપાસ અંગેનો ડેપ્યુટ હુકમ બતાવવામાં આવે છે જેમાં પી.એસ.ઓ. એસ.એમ.બાબરીયાની સહી છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તેઓને ગુનાની તપાસ સંભાળ્યા બાદ તપાસની કામગીરી દરમિયાન તેઓએ સાહેદોના નીવેદનો લીધેલ અને ભોગ બનનાનું નીવેદન લીધેલ તથા ભોગબનનારનું બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૧૮૩ નું નીવેદન લેવડાવેલ. આરોપી તથા ભોગબનનાર અમદાવાદ માંથી મળી આવેલા અને ભોગબનનારની તથા આરોપીની મેડીકલ તપાસણી કરાવેલ. ગુન્હાવાળી જગ્યાનું પંચનામું કરવામાં આવેલું. ભોગબનનારના કપડા પંચોની હાજરીમાં કબજે કરેલા. ભોગબનનારની ઉંમર અંગે જન્મ પ્રમાણપત્ર મેળવેલ હતું જે તેઓએ તપાસના કામે સામેલ રાખેલ હતું. આરોપીની અટકપંચનામાની કાર્યવાહી કરી આરોપીની શરીર સ્થિતિ તથા

અટક પંચનામાનુ કરવામાં આવેલ તથા આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનુ પંચનામુ કરેલુ. કબજે કરેલ મુદામાલ એફ.એસ.એલ. રાજકોટને મોકલેલ હતો. જે મુદામાલ રવાનગીમાં તેઓની સહી છે. આરોપી સામે પુરતો પુરાવો હોય આ ગુન્હાનુ ચાર્જશીટ કરેલુ. વધુમાં તેઓને આંક-P12/PW5 થી રજુ ભોગબનનારના કપડા કબજે કર્યાનુ પંચનામુ, આંક-P9/PW5 થી રજુ આરોપીના કપડા કબજે કર્યાનુ પંચનામુ તેમજ આંક-P15/PW5 સ્થાનીક જગ્યાનુ પંચનામુ બતાવવામાં આવે છે જેમાં પંચોની સહી તથા પોતાની સહી ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તેઓને આંક-P3/PW4 થી રજુ ભોગબનનારનુ મેડીકલ સર્ટીફિકેટ તથા આંક-P6/PW4 થી આરોપીનુ મેડીકલ સર્ટીફિકેટ બતાવવામાં આવે છે જે તેઓએ તપાસના કામે સામેલ રાખેલા તે જ છે. જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે. તેમજ આંક-P17/PW6 ભોગ બનનારનુ જન્મ પ્રમાણપત્ર બતાવવામાં આવે છે જે તેઓએ તપાસના કામે મેળવેલ હતુ અને તપાસના કામે સામેલ રાખેલ હતુ તે જ છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે. વધુમાં તેઓને આંક-P20/PW-7 થી રજુ સ્થળ પરીક્ષણ અહેવાલ બતાવવામાં આવે છે. જે તેઓએ તપાસના કામે સામેલ રાખેલ હતો તેમા પી.બી.નરવેનાઓની સહી ઓળખી બતાવે છે.તેઓને આંક-P21/PW-7 થી રજુ મુદામાલ રવાનગી નોંધ સતાના પ્રમાણપત્ર સાથેની બતાવવામાં આવે છે જેમાં તેઓની તથા ડી.વાય.એસ.પી. કે.જી.ઝાલાની સહી ઓળખી બતાવે છે.તેઓને આંક-P22/PW-7 થી રજુ મુદામાલ રવાનગીની પહોંચ બતાવવામાં આવે છે. જે તપાસના કામે સામેલ રાખેલ છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે.તેઓને આંક-P23/PW-7 થી રજુ અનુક્રમે પ્રાદેશીક ન્યાયીક સાહચક વિજ્ઞાન પ્રયોગશાળા, રાજકોટનો ફોર્વર્ડીંગ લેટર, બાયોલીઝીકલ તથા સીરોલોઝીકલ પૃથ્થુકરણ અહેવાલ બતાવવામાં આવે છે જે તપાસના કામે પી.એસ.ઓ.શ્રી શાપર વેરાવળ પોલીસ સ્ટેશન દ્વારા રીસીવ કરવામાં આવેલ. જે તપાસના કામે રાખેલ છે તે જ છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે.

(૨૩.૧) વધુમાં બચાવપક્ષ દ્વારા તેઓની વિસ્તૃત ઉલટતપાસ કરવામાં આવેલ છે જે ઉલટતપાસમાં લાગતા વળગતા પુરાવાની ચર્ચા અગાઉ કરવામાં આવેલી છે. આમ, સદર ત.ક.અમલદારશ્રીએ તેમના પુરાવામાં તપાસની કામગીરીને લગતો પુરાવો આપેલ છે અને આ સાહેબના પુરાવાથી ભોગબનનારે તેણીના પુરાવામાં આરોપીએ તેણીને ધમકી આપેલ હોવાની હકિકત તેમજ ટોચર કરેલાની હકિકત તેમજ જબરજસ્તીથી શરીર સબંધ બાંધેલાની હકિકત લખાવેલ ન હોય તેમજ ભોગબનનારની માતાએ તેઓના રૂબરૂના નિવેદનમાં આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે બે થી ત્રણ વખત શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું લખાવેલ ન હોવાનું કબુલ રાખેલ છે.

(૨૪) આમ, અત્રેની કોર્ટ દ્વારા રજુ થયેલા મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાની ચકાસણી તથા વિસ્તૃત ચર્ચા કરવામાં આવેલ છે આ કામે ફરીયાદીએ કે ભોગબનનાની માતાએ આરોપી ભોગબનનારને ભગાડી લઈ જતા જોયેલ નથી અને ભોગબનનાર પોતાની મરજીથી તેણીના માતા-પિતાના ઘરેથી ગયેલ છે અને આરોપી ભોગબનનારને ભગાડી ગયેલ હોય કે ભોગબનનારને ભગાડવામાં આરોપીએ કોઈ ભાગ ભજવેલ હોય તે હકિકત પુરવાર થયેલ નથી. ભોગબનનારે તેણીના પુરાવામાં આરોપી દ્વારા ધાક ધમકી આપવાનું અને ટોચર કરી બળજબરીથી શરીર સબંધ બાંધવાનું જણાવવામાં આવેલ છે પરંતુ તે હકિકત ભોગબનનારે તેણીના પોલીસ રૂબરૂના નિવેદનમાં કે બી.એન.એસ.એસની કલમ-૧૮૩ ના નિવેદનમાં જણાવેલ નથી પરંતુ ભોગબનનારે પોતાની મરજીથી આરોપી સાથે શરીર સબંધ બાંધેલ હોવાનું જણાવેલ છે જે હકિકત મેડીકલ ઓફીસરશ્રી રૂબરૂ પણ ભોગબનનારે જણાવેલ છે પરંતુ મેડીકલ ઓફીસરશ્રીના પુરાવાથી ભોગબનનારનું હાઈમન તુટેલ ન હોય અને ભોગબનનારના શરીર ઉપર કે ગુપ્ત ભાગ ઉપર કોઈ ઈજા કે સોજો કે વિર્યની હાજરી મળી આવેલ નથી અને આરોપી વિરૂધ્ધ કોઈ મેડીકલ પુરાવો મળી આવેલ નથી અને તપાસની કામગીરી

દરમિયાન ભોગબનનારની માતા ભોગબનનાર સાથે રહેલ હોય તે સંજોગોમાં ભોગબનનારે જે નિવેદન આપેલ છે તે નિવેદન ટ્યુટર હોવાનું જણાઈ આવે છે અને ભોગબનનારનો પુરાવો વિશ્વાસનીય પુરાવો જણાઈ આવેલ નથી અને આરોપીને શંકાનો લાભ આપી શકાય તેવો પ્રસ્તુત કેસ હોય તે સંજોગોમાં આ કામના ફરીયાદી/ભોગબનનાર કે જેની ઉંમર ૧૬ વર્ષ ૧૧ માસ વાળીને ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાં હતી તે વખતે આરોપીએ તેણીને લગ્નની લાલચ આપી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે આ કામના આરોપીએ શાપર વેરાવળ ખાતે લગ્ન અલગ જગ્યાએ લઈ જઈ આ કામના આરોપીએ ભોગબનનારને લલચાવી ફોસલાવી બદકામ કરવાના ઇરાદે ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણા માંથી અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા છતાં અને માનતા હોવા છતાં ભોગબનનારને બદકામ, લગ્ન, અવૈધ સંભોગ કરવાની ફરજ પાડવાના ઇરાદાસહ લલચાવી, ફોસલાવી ભોગબનનારનું અપહરણ કરી લઈ જઈ, ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું જાણવા અને માનતા હોવા છતાં આ કામના આરોપીએ ભોગબનનાર સાથે શાપર ખાતે અલગ અલગ જગ્યાએ અનેક વખત અવૈધ સંભોગ કરી, સગીર ભોગબનનાર ઉપર અનેક વાર બળાત્કાર ગુજારી, ઉગ્ર પ્રવેશ જાતીય હુમલા કરી, ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ-૬ મુજબના શિક્ષાપાત્ર ગુન્હાઓ કરેલ બાબતનું તહોમત નિઃશંકપણે પુરવાર કરવામાં નિષ્ફળ નિવડેલ હોય, ઉપરોક્ત ઉપસ્થિત મુદ્દા નં.૪ તથા ૫ નો નિર્ણય “નકારમાં” આપવામાં આવે છે. વધુમાં ભોગબનનારને આવા બનાવને કારણે કોઈ પણ પ્રકારની શારીરિક કે માનસિક હાનિ કે નુકશાન પહોંચેલ હોવાનું રેકર્ડ ઉપર આવતુ નથી. જેથી હાલના કેસમાં ભોગબનનારના પુનઃ સ્થાપન માટે કોઈ વળતરની રકમ અંગેનો સહાય સંબંધી હુકમો કરવા વ્યાજબી, ન્યાયી અને ઉચિત ન હોવાનું આ અદાલતનું માનવું છે. આમ, ફરીયાદપક્ષ આરોપી

વિરૂદ્ધનો તહોમતનામા મુજબનો ગુન્હો પુરવાર થતી ન હોય મુદ્દા નં.૬ અન્વયે ન્યાયના વિશાળ હિતમાં નીચે મુજબનો આખરી હુકમ ફરમાવુ છું.

-// હુ ક મ //-

- (૧) આરોપી પ્રકાશભાઈ ડાયાભાઈ સેનવા, ઉ.વ.૨૫, ધંધો-મજૂરી, રહે.શાપર વેરાવળ પાન ગેઈટની અંદર શેરી નં.૧, વી.આર.એલ. ટ્રાન્સપોટની ઓફીસની બાજુમાં ભાડેથી, તા.કોટડા સાંગાણી, જી.રાજકોટ. મુળ રહે.વડદલા, તા.બાલાસીનોર, જી.મહીસાગર નાઓને બી.એન.એસ.એસ કલમ-૨૫૮(૧) અન્વયે તેમની વિરૂદ્ધનાં ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકોને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ ૨૦૧૨ની કલમ-૬ મુજબના શિક્ષાને પાત્ર ગુન્હામાંથી શંકાનો લાભ આપી છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
- (૨) આ કામના આરોપી જામીન મુક્ત હોય તેઓના જામીન ખત આથી રદ કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
- (૩) જો આરોપી વિરૂદ્ધનાં ગુન્હાના કામે અપીલ થાય તો અપીલ અદાલતમાં હાજર રહેવા માટે આ કામના આરોપીએ બી.એન.એસ. એસ.કલમ-૪૮૧ અન્વયે રૂ.૧૫,૦૦૦/- (અંકે રૂપિયા પંદર/ હજાર પુરા) ના જામીન રજુ કરવા. જે જામીનગીરી છ માસ સુધી અમલમાં રહેશે.
- (૪) આ ગુન્હાના કામે તપાસ દરમિયાન કબ્જે કરવામાં આવેલ નોનવેલ્યુએબલ મુદ્દામાલ અપીલ સમય પુર્ણ થયેથી અથવા જો અપીલ થાય તો નામ. અપીલ કોર્ટના હુકમ બાદ નાશ કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે. આ કામે મુદ્દામાલ અંગે વચગાળાનો હુકમ થયેલ હોય તો તે કાયમ રાખવામાં આવે છે.
હુકમ મુજબ સબંધિત જેલને ચાલી કરવી.

હુકમ આજ રોજ તા.૧૨મી, માર્ચ-ઓગસ્ટ, સને-૨૦૨૬ ના રોજ
ખુદી અદાલતમાં વાંચી, સંભળાવી, જાહેર કર્યો.

તા.૧૨/૦૮/૨૦૨૬
સ્થળ : રાજકોટ એટ ગોંડલ

(પુષ્પા શંકરલાલ સૈની)
સ્પે જજ, પોક્સો કોર્ટ,
રાજકોટ એટ ગોંડલ
(GJ01595)